

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2017.

JŪNIJS / JŪLIJS / AUGUSTS

Nr. 5 (695)

Ansambļa *CREDO* koncertā 22. aprīlī kopā ar mūziķiem
dziedāja Losandželosas latviešu skolas audzēkņi

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

11. jūnijā plkst. 11.00 1941. gada 14. jūnijā aizvesto baltiešu piemiņas brīdis
Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes baznīcā

17. jūnijā Jāņu svinības pie Baltakmeņu ezera (sk. sludinājumu 27. lpp.)
No 6. līdz 17. augustam Pasaules policistu, ugunsdzēsēju un glābēju
sporta spēles *Coliseum* Losandželosā (34 dalībnieki būs no Latvijas)

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore Astra Moora (līdz 2017. g. 1. jūnijam); 6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālrunis: 818-980-4748; e-pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kurās nav DK LB biedri, Informācijas Biļetēna abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālrunis: 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi: par pilnu lappusi \$30, 1/2 lappusi – \$20, 1/4 lappusi – \$15; uzņēmējdarbības karti – \$10.

IB metiens – 330 eks.

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere ir Vita Volkovska (čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un jānosūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039-3704)

DK latviešu biedrības kasiere – Tamāra Kalniņa (čeki jāizraksta *Latvian Assoc. of So. Ca.* un jānosūta: 252 East Garden Green, Port Hueneme, CA 93041-1912)

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube (čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* un jānosūta: 3151 Hutchison Ave., Los Angeles, CA 90034)

Honorary Consul, Republic of
Latvia in California
Juris Bunkis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660;
Phone: 949-888-9700

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrunis: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālrunis: 818-406-1589; e-pasts: davis@admtechusa.com

Dziesma Tetere

1853 Colgate Dr., Thousand Oaks, CA 91360-5004

Tālrunis: 805-216-2575; e-pasts: dziesma1@gmail.com

DK LB valdes locekļi:

Guna Jostsone (informācija, reklāma, sadarbība ar Rietumkrasta latviešu biedrībām);

Tamāra Kalniņa (biedrzine);

Nora Mičule (Losandželosas latviešu skolas pārstāve);

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);
Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu apvienību);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (sadarbība ar Latviju projektu koordinatore);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);
Jānis Daugavietis un **Valdis Ķeris** (sporta dzīves vadītāji);

Inguna Galviņa, **Leons Platacis**, **Jānis Taube**

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā plkst. 8.00 vakarā vai svētdienā plkst. 12.00 Losandželosas latviešu namā (pēc iepriekšēja paziņojuma)

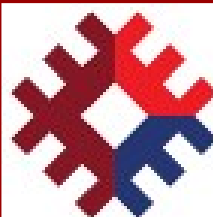
Revīzijas komisija:

Kārlis Millers, **Tāivaldis Paegle**, **Jānis Ripa**

Latviešu namu izīrē **Jānis Taube**, tālrunis: 310-806-0464

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetēna saņēmējiem mainot dzīvesvietu, ieteicams biedrības priekšniekiem paziņot jauno adresi, lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ atsūtītajiem biļetēniem.

**LATVIEŠI
AMERIKĀ**

www.LatviesiAMERIKA.com

CREDO radīja prieku, kas dzimst pats no sevis

Katram labam stāstam vienmēr ir labas beigas, bet šim stāstam ir arī brīnišķīgs sākums. Rietumkrasta dziesmu un deju svētkos Sanhosē piedalījās mākslinieki no Latvijas ar izrādi „Precies, māsiņ!”. Skatītāji cildināja māksliniekus, diemžēl man pašai aizņemtības dēļ nebija iespējams šo izrādi noskatīties. Liels bija mans pāsteigums, kad kādā citā sarīkojumā satiku senu paziņu Gunti Veitu. Priecājos par atkalredzēšanos un, svētku pozitīvo enerģiju viņa vadīti, sākām runāt par iespēju rokgrupai CREDO koncertēt ASV. Tā mazpamazām plāns veidojās, protams bija daudz mazu ķibeļu, piemēram, kā dabūt vīzas un aparātūru, kā pārbraukt no vidienes uz rietumkrastu, kā viņus izmitināt utt. Visprātīgāk šķita sākt veidot mūzikālās sadarbības tiltu starp šejienes un Latvijas māksliniekiem. Neatlaidīgi ķērāmies pie darba, sazinājāmies ar Andri Maguru un izvēlējamies piemērotu laiku.

Aivars Vīksna, Guntars Endzelis, Guntis Veits un Gundars Lintiņš ieradās Čikāgā, kur viņus silti uzņēma vietējie latvieši, noīrēja mašīnu, salika tajā aparātūru un devās ceļā uz rietumkrastu.

Gribējās, lai Losandželosā mūziķi brīvajā laikā varētu arī mazliet kaut ko izbaudīt. Domāju, ka viņiem radās labs priekšstats par cilvēkiem, pilsētu un okeana piekrasti, jā viņi piedzīvoja arī sastrēgumus un lieceļiem.

Koncerts Losandželasas latviešu namā izdevās, visu zāli bija pārņēmusi patiesa sajūsma! Klausītāji līksmoja, dejoja, pievienojās dziesmām. Bērniem nekas nebija jāmaksā, viņi visi bija īpaši dedzīgi dancotāji un tovar neredzēju daudz mazo spēlētājus vai lietotājus vedtālrūni. Koncertā bija vairāk nekā 120 apmeklētāju (ieskaitot bērnus), no tiem 92 samaksāja par biļeti. Liels

paldies visiem, kuŗi atnāca! Beigās notika koncerta plakāta izsole, uz kuŗa bija parakstījušies visi CREDO mūziķi. Izsolē uzvarēja Vilnis Auziņš, viņš par plakātu ar autogrāfiem samaksāja \$100, lai veicinātu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbu nākotnē! Paldies Vilnim un Viktorijai Auziņiem, viņu mājas sienu rotās jaukais plakāts un atgādinās par skaisto koncertu Losandželosā!

Rietumkrastā CREDO koncertēja Portlandē, Losandželosā un Sanfrancisko, pēc tam devās uz Denveru, pa ceļam pakavējās Lasvegās.

Paldies visiem, kuri uzņēma māksliniekus Losandželosā. Īpašs paldies Sandrai Gulbei par reklāmu, Karīnai Lapiņai, Pēterim un Andrai Staško, Dacei Svenķei par ciemiņu uzņemšanu, Valdim Volkovskim un Markam Matsonam par tehnisko aprīkojumu, Normundam un Līgai Sviksiem par profesionālo fotosesiju, kasierēm Vītai Volkovskai un Tamārai Kalniņai, kā arī visiem pārējiem, kuŗi palīdzēja un atbalstīja.

Vislielākie paldies talantīgajiem Losandželosas latviešiem, kuŗi rūpīgi gatavojās šim koncertam – Lolitai Ritmanei, Andrai Staško, Mārai Zommerei, Ilzei Matsoņei, Artūram Rūsim un Annijai Teterei! Mums ir daudz talantīgu bērnu, dažās stundās man bija iespēja ar Losandželosas latviešu skolas skolēniem sagatavot dziesmas, un kopā ar *CREDO* tās skanēja vareni! Liels paldies Eduardam Zeltiņam-Kalniņam un Eduardam Barkam par sōlo dziedājumiem!

Esmu bezgala aizkustināta par koncerta apmeklētāju atzinību un ļoti ceru, ka arī nākotnē man būs iespēja turpināt sadarbību ar Latvijas māksliniekiem, nākamo plānu gribētu īstenot 2018. gada pavasarī... tuvāk Latvijas 100 gadu jubilejai. Uz tikšanos Losandželosas latviešu namā!

Dziesma Tetere

Uz *Dolby Theatre* jumta Holivudā, no kreisās: Guntis Veits, Guntars Endzelis, Aivars Vīksna, Gundars Lintiņš

Kalifornijā mūziķi pakavējās stikla baznīcā, brauca ar divriteņiem *Dockweller Beach*, apskatīja Holivudas ievērojamākās vietās

Ieva Liepniece kandidē pašvaldību vēlēšanās Raunā

Mūsu biedrības biedre Ieva Liepniece nesēn atgriezās uz dzīvi Latvijā. Tagad viņa dzīvo Raunas novadā, Vidzemē un ir kandidāte Raunas novada domes vēlēšanās, kas notiks 2017. gada 3. jūnijā.

Raunas novadā pieteikti kandidātu trīs saraksti. Ieva Liepniece ir partijas „Vienotība” sarakstā.

Vidzemes televīzijā 2. maijā bija intervijs ar Ievu Liepnieci un diviem citiem kandidātiem. Visi uzsvēra, ka Raunā svarīgi attīstīt uzņēmējdarbību, salabot ceļus, nodrošināt palīdzību vientuļiem veciem cilvēkiem, uzlabot veselības aprūpi, gādāt par iedzīvotāju

Ieva Liepniece ar meitu Katrīnu Sonveinu

nodarbinātību, lai viņiem nebūtu jādodas meklēt darbu uz citiem novadiem.

Ieva Liepniece teica, ka jāuzlabo skolas darba kvalitāte, jāmeklē jauni, zinīgi skolotāji. Viņas meita Katrīna mācās vietējā skolā.

Vēlam Ievai Liepniecei vēlētāju atbalstu!

Rauna ir viens no skaistākajiem Latvijas novadiem, tajā ir 4008 iedzīvotāji, platība 309 km². Raunā darbojas jaukais koris „Rauna” deju kopa „Trejdeviņi”, amatieru teātris.

No Latvijas vēstniecības ASV saņemta ziņa, ka ārvalstīs vēlēšanu iecirkņu nebūs, ārzemju latvieši vēlēšanās varēs piedalīties tikai klātienē.

Amerikas latviešu apvienība ir leģendāra organizācija!

Čikāgas latvieši ALAs kongresu rīkojuši vairākkārt: 8. kongresu 1959. gadā; 14. kongresu 1965. gadā; 26. kongresu 1977. gadā; 36. kongresu 1987. gadā; 46. kongresu 1997. gadā; 56. kongresu 2007. gadā.

ALAs 66. kongresā 2017. gada 5. maijā *Crown Plaza Chicago O'Hare* viesnīcā mācītājs Ojārs Freimanis svētbrīdī atgādināja Latvijas himnas nozīmi, tā ir tautas lūgšana, kas mūs visus vieno.

Deleģātus apsveica kongresa rīcības komitejas priekšsēdis Helmutis Lāčkāja. Čikāgas latviešu organizācijas apvienības priekšsēdis Jānis Vilciņš pieminēja neaizmirstamo mūziķi Albertu Legzdīņu un aicināja viņu godināt ar klusuma brīdi.

ALAs priekšsēdis Pēteris Blumbergs pateicās rīkotājiem un atzina, ka šis ir neparasts gads visai pasaulei un Latvijai. Sabiedrība pēc ASV prezidenta vēlēšanām ir sašķēlusies, bet latviešiem svarīgi aizstāvēt Latvijas intereses un nezaudēt vienotību.

Kongresā piedalījās Latvijas vēstnieks ASV Andris Teikmanis un Latvijas Ārlietu ministrijas īpašo uzdevumu vēstnieks sadarbībai ar ārzemju latviešiem Atis Sjanīts, kā arī citi ciemiņi no Latvijas un Eiropas.

Vēstnieks Andris Teikmanis teica, ka Latvijai veidojas labi sakari ar jauno ASV administrāciju, tās pārstāvji viesojas Latvijā, bijušas svarīgas tikšanās ar Kongresa 16 senātoriem un Pārstāvju palātas deputātiem, tikušies arī drošības padomnieki. Veiksmīga ir Baltijas valstu sadarbība, un trīs ir ievērojams spēks. Drīzumā Briselē tiksies NATO valstu vadītāji, Viļņā – aizsardzības ministri. Vēstnieks pieminēja arī kultūras sakaru stiprināšanas svarīgumu, ziņoja, ka Dziesmu svētku laikā Baltimorā varēs atjaunot Latvijas pasi vai pieņemt tās saņemšanai. Viņš vairākkārt novērtēja ārzemju latviešu lielo ieguldījumu drošības stiprināšanā. Latvija sadarbībā ar ASV stiprina Eiropas Savienību. Latvijai ir svarīgs ekonomiskais izrāviens, bet ne mazāk svarīga politiskā stabilitāte. Tā kā tuvojas pašvaldību vēlēšanas, vēstnieks aicināja balsot ārzemju latviešus, kuŗi jūnija sākumā būs Latvijā. Arvien paplašinās goda konsula tīkls, drīz atklās Latvijas goda konsulātu Jūtas pavalstī. Īpaši atzinīgus vārdus vēstnieks vēlēja ārzemju latviešu ilgstošajam, neatlaidīgajam darbam un savas runas beigās sacīja, ka ikviens latvietis pasaulē ir Latvijas vēstnieks.

Latvijas goda konsuls Čikāgā Roberts Blumbergs slavēja Čikāgas latviešu, arī jauniebraucēju, aktivitāti. Viņi iestājas Amerikas latviešu apvienībā, jo apzinās, ka ALA ir leģendāra organizācija.

Pasaules brīvo latviešu apvienības valdes priekšsēdis Jānis Kukainis uzteica ALAs valdes locekļu veikumu un uzsvēra – ALA dara daudz!

Latviešu nacionālās apvienības Kanadā valdes priekšsēdis Andris Ķesteris nodeva sveicienus no Kanadas latviešiem. Viņš aicināja neaizmirst, ka jāturpina politiskā darbība, jo aukstais karš nav beidzies, vēsturiskais pretinieks turpina apdraudēt, izplata dezinformāciju.

Eiropas latviešu apvienības priekšsēdis Kristaps Grasis

Foto: Raits Eglītis

ALAs valdes priekšsēdis Pēteris Blumbergs stāsta par paveikto aizvadītā darba gadā; pie prezidija galda (no kr.): Jana Ieviņa, Jānis Vilciņš, Aleksandra Malinovska, Mārtiņš Andersons, Vija Bērziņa-Zuntaka

teica, ka pirms 20 gadiem šķitis – latviešu organizācijas jāslēdz, bet tagad ir daudz kas mainījies. Eiropā ierodas daudz jauniebraucēju, viņi meklē latviešus.

ASV Daugavas Vanagu organizācijas priekšnieks Andris Kursietis apsveikuma beigās piebilda, ka mūs visus gaida liels darbs, jo draudi no austrumiem nav beigušies. Viņš atgādināja par DV atbalstu latviešu jauniešiem, kuŗi vēlas apmeklēt vasaras skolas, nometnes, ceļot uz Latviju.

Dziesmu svētku Rīcības komitejas priekšsēde Marisa Gudrā ar gandarījumu pavēstīja – Baltimoras viesnīcās rezervētas vairāk nekā tūkstoš istabas un pateicās par atsaucību.

Agrāko ALAs priekšsēžu vārdā kongresa deleģātus apsveica Anita Bataraga.

ALAs valde katru gadu izdod apjomīgu darbības pārskatu, ko saņēma visi deleģāti.

Par kongresa priekšsēdi ievēlēja Mārtiņu Andersonu, un viņš prasmīgi un lietišķi trīs dienas vadīja kongresa darbu.

Valdes priekšsēdis Pēteris Blumbergs īsumā asprātīgi pastāstīja par gadā paveikto un uz ekrāna parādīja attēlus. Liels darbs ieguldīts, lai īstenotu kultūras, izglītības, informācijas, sporta un citas iecerētās programmas, valdes locekļi nekavēdamies reaģēja uz politiskajiem notikumiem. Uzmanības centrā ir Baltijas valstu drošība, ASV un transatlantiskās attiecības.

ALAs revīzijas komisijas priekšsēdis Roberts Šverns paziņoja, ka ALAs un PBLA kases grāmatas pārbaudītas, ieraksti par ienākumiem un izdevumiem saskan ar dokumentiem un pateicās valdei, padomniekiem un palīgiem par rūpīgo darbu.

Pirmajās divās kongresa dienās atsevišķi notika ALAs finanču, Līdzekļu vākšanas, Biedru nozares, Kultūras noza-

res, Latviešu institūta, ALAs Kultūras fonda, Sporta nozares, Izglītības nozares, Informācijas nozares un „Sadarbība ar Latviju” nozares darba grupas sēde.

Pārrunas par ārzemju latviešu ieguldījumu Latvijas valsts nacionālajā attīstībā vadīja ALAs Informācijas nozares vadītāja Taira Zoldnere, tajās piedalījās Latvijas ārlietu ministrijas īpašo uzdevumu vēstnieks sadarbībai ar ārzemju latviešiem Atis Sjanīts, Latvijas Republikas Saeimas Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijas vadītājs Ilmārs Latkovskis, PBLA priekšsēdis Jānis Kukainis, Eiropas latviešu apvienības priekšsēdis Kristaps Grasis.

ALAs kultūras nozares vadītāja Līga Ejupe ziņoja, ka Latvijas 100 gadu jubilejas svinības ir sākušās. Latvijas neatkarības atjaunošanas gadadienā, 4. maijā, Čikāgā notika skrējiens „Izkrien Latviju”, kurā piedalījās vēstnieks A. Teikmanis, Latvijas Institūta direktore Aiva Rozenberga un ALAs pārstāvji, bet vakarā delegāti un Čikāgas latviešu sabiedrība pulcējās „Baltā galdauta svētkos” Sv. Pēteru draudzes namā.

Līga Ejupe aicināja ziņot par sarīkojumiem, kādi plānoti, jubileju gaidot. Vairākos latviešu centros ir interesanti projekti – Ņujorkā 2018. gada 5. maijā notiks brauciens ar kuģi pa upi, tajā aicinās piedalīties mūziķus un māksliniekus. Pārdomāta svētku programmu izstrādāta Mineapolē. Nebraskas universitātes darbinieki atsaukušies aicinājumam par godu Latvijas valsts simts gadu jubilejai sarīkot izstādi. Iespējams, *Empire State Building* ēka Ņujorkā 2018. gada novembrī tiks izgaismota sarkanbaltsarkanā krāsā.

5. maijā pusdienu laikā Latvijas Institūta direktore Aiva Rozenberga teica runu „Ceļā uz Latvijas otro simtgadi”, vakarā banketa laikā Latvijas Republikas Saeimas Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijas vadītājs Ilmārs Latkovskis – „Saliedēta nācija – Latvijas valsts drošības un izaugsmes pamats”.

ALAs Kultūras nozares darba grupā sprieda par latviešu mūzejiem ASV – Rokvilē, MD, Priedainē, Klinklāva mākslas galeriju (Gaņzerā), Osvalda Grīna tautas mākslas mūzeju (Gaņzerā), Gaidu un skautu mūzeju (Gaņzerā),

**„Ivaru partija” ALAs 66. kongresā, no labās:
Ivars Zuševics (Milvoki), Ivars Bērziņš (Ņujorka),
Ivars Mičulis (Losandželosa), Ivars Vilciņš (Čikāga),
Ivars Petrovskis (Grandrapidi)**

Čikāgas latviešu biedrībā. Mūzeju Priedainē diemžēl drīz slēgs. Latviešu jaunā paaudze nezina, ko darīt ar mantotām gleznām, rokdarbiem, un Vija Zuntaka Bērziņa ieteica sazināties ar Pasaules latviešu mākslas centru Cēsīs, kurā ir ārzemju latviešu mākslinieku darbi. Maija Hinkle atkārtoti lūgusi gata-vot un sūtīt kvadrātiņus stāstu segai.

No 2018. gada augusta vidus līdz novembra sākumam latviešu centros ASV varēs sagaidīt Latvijas karogu, kas ceļo apkārt pasaulei. Latvijas vēstniecība ASV piedāvā plakātu, ko var izdrukāt un novietot pie latviešu namu sienas.

6. maija rītā kongress sākās ar pārrunām „Polītiskās maiņas Vašingtonā un kā mums uz tām reaģēt”, tajās piedalījās vēstnieks Andris Teikmanis, Pēteris Blumbergs, Valdis Pavlovskis, Anita Bataraga, Amerikas latviešu jaunatnes apvienības pārstāvis Ēriks Lazdiņš. Pārrunas vadīja Raitis Eglītis. Valdis Pavlovskis neslēpa, ka ir nobažījies, vai Donalds Tramps nevienosies ar Vladimiru Putinu. Viņš aicināja sagādāt dāvanu Latvijai – sūtīt vēstules ASV Kongresa deputātiem ar ieteikumu pievienoties *Baltic Caucus*. Ēriks Lazdiņš piebilda, ka vēstules ir svarīgas, bet galvenais tikties personīgi, deputāti nebūt nav tik nepieejami, un Ineses Strautniece piebilda, ka agrāk rīkotas okupēto valstu jauniešu tikšanās ar Ričardu Niksonu, Rolandu Reiganu, Džordžu Bušu, sarunas ar prezidentiem reizēm ilgušas pusotras stundas. Nav vienmēr jāuzsver sava partijas piederība, Baltijas valstis ir svarīgākas.

Pusdienu laikā 6. aprīlī runu „Trimdas un diasporas organizāciju sadarbība un nākotne” teica Eiropas latviešu apvienības priekšsēdis Kristaps Grasis.

Pārrunās par tematu „Kā varam palīdzēt Latvijas ekonomiskai izaugsmei: Ekonomiskais forums Čikāgā un latviešu uzņēmēju *tīklošanās*” piedalījās Latvijas goda konsuls Čikāgā Roberts Blumbergs, *American Chamber of Commerce* pārstāve Latvijā Līna Kārkliņa, *Latvian Chamber of Commerce* pārstāvis Čikāgā Pēteris Freimanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras pārstāvis ASV Toms Zvidriņš.

Kongresā pieņēma ALAs 2017. gada budžetu – \$467,400 ienākumu un \$1,160,678 izdevumi.

Delegāti ar aklamāciju ievēlēja jauno valdi, tajā darbosies: ALAs valdes priekšsēdis Pēteris Blumbergs; Informācijas nozares vadītāja Taira Zoldnere; sekretāre Nora Muižniece Stīla; kasieri Dace Spaniere; kasieres asistents Jānis Grāmatiņš; Izglītības nozares vadītāja Andra Zommere; Kultūras nozares vadītāja Līga Ejupe; Ārējās informācijas nozares vadītājs Jānis Kancāns; Sadarbība ar Latviju nozares vadītāja Kaija Petrovskā; Sporta nozares vadītājs Toms Trautmanis; Biedru nozares vadītājs Filips Andersons; Līdzekļu vākšanas nozares vadītāja Kristīne Ģīga-Bauere.

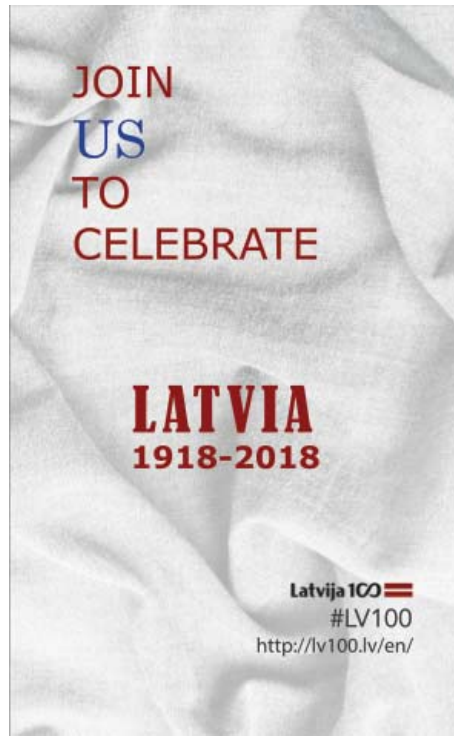
Revīzijas komisijā: Līga Jēkabsons, Kārlis Memens, Mārtiņš Andersons.

ALAs Kultūras fonda vadītāja arī turpmāk būs Sanita Šūmane.

ALAs 66. kongresa balle notika Čikāgas latviešu Ciānas draudzes namā, dejojā tautasdeju kopas „Mantinieki” dalībnieki, rokgrupas CREDO mūziķi dziedāja Raimonda Paula un Alberta Legzdiņa dziesmas, deju mūziku spēlēja *Adam Zahl*.

7. maija rītā svētbriņdi vadīja mācītāja Aija Pūliņa. Ļoti piemērota kongresa darbam un delegātu noskaņojumam bija izvēlēta dziesma ar Jāņa Ērmaņa tekstu: „Cēli kā dzimtenes dievnami lai tev ir mērķi un darbi!”

Delegāti pieņēma 17 rezolūcijas un 12 ieteikumus: atjaunot „ALA Call to Action Unit”, izveidojot aktīvistu tīklu, lai reaģētu uz politiskajiem notikumiem ASV un pasaulē; aicināt ikvienu veicināt savu vēlēto pārstāvju dalību *Baltic Caucus*; aicināt vēlēšanu komiteju veidot jaunus vēlēšanu iecirkņus 13. Saeimas vēlēšanās 2018. gadā; aicināt atbalstīt Latvijas valdības centienus valsts enerģētikas neatkarības stiprināšanā, aicināt uz Latvijas ekonomiskajiem forumiem ASV Kongresa pārstāvjus; labāk informēt sabiedrību par sporta sarīkojumiem; izveidot sakarīgu tīklu Latvijas 100 gadu jubilejas projektu izplatīšanai; izstrādāt plānu latviešu mūzeju nākotnei; aicināt Latvijas valdību turpināt Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeja ēkas pārbūvi un sakārtot Strēlnieku

laukumu līdz Latvijas 100 gadu jubilejai; „Sadarbībai ar Latviju” nozari turpināt trīs „Drošā tilta” programmas un aicināt tās atbalstīt ar ziedojumiem vai testamentāriem novēlējumiem; Iekšējās informācijas nozarei populārizēt Amerikas latviešu apvienību latviešu centros, nometnēs, vasaras vidusskolās, Dziesmu svētkos, presē; atgādināt par iespēju ziedot ALAi; atbalstīt skautu kustību, jo 2017. gads ir Skautu kustības 100 gadu jubilejas gads; organizācijās apzināt arhīvus un kā tos saglabāt; lūgt ALAs stipendiju saņēmēju vecākus iestāties Amerikas latviešu apvienībā vai paaugstināt biedru pakāpi; ALAs biedriem paaugstināt savu biedru pakāpi; aicināt „Sveika, Latvija!” dalībniekus atbalstīt Amerikas latviešu apvienību.

Kongresā piedalījās dažādu ASV latviešu organizāciju 70 delegāti ar 75 mandātiem. Dienvidkalifornijas latviešu biedrību pārstāvēja Ivars Mičulis un Astra Moora.

ALAs 67. kongress Latvijas ievērojamās jubilejas gadā notiks Vašingtonā, DC.

Astra Moora

Jaunievēlēta ALAs valde, Revīzijas komisija un biroja darbinieki. No kr. priekšā : Marisa Gudrā, Kaija Petrovska, Līga Jēkabsons, Taira Zoldnere, Kārlis Memenis, Nora Stīla (Steele), Līga Ejupe; 2. rindā: Raitis Eglītis, Filips Andersons, Kristīne Ģiga-Bauere, Dace Spaniere, Andra Zommere, Pēteris Blumbergs; 3. rindā: Mārtiņš Andersons, Toms Trautmanis, Jānis Grāmatiņš, Jānis Kancāns

Sekmīgi aizvadīts Losandželosas latviešu skolas 2016./2017. mācību gads

Losandželosas latviešu skolas skolēni un skolotāji 7. maijā aicināja uz Mātes dienai veltītu koncertu. Pēc koncerta skolēni saņēma liecības un balvas par piedalīšanos tautasdziesmu deklamēšanas konkursā, diplomus par piedalīšanos ALAs rīkotajā lasīšanas sacensībās. Skolēni, vecāki un skolotāji bija izgatavojuši krāšņus papīra putniņus, kas rotāja skatuvi. Šie pašdarinātie putniņi simbolizēja skolēnu ģimenes un skolotājus, kuņģi, salaidušies zarus „čivina” un piepilda klases un sarīkojuma zāli ar smiekliem, dziesmām, dzejoliem un dejām.

Mūsu latviešu skolā ir daudz jauku un talantīgu bērnu. Bija plānots 40 minūšu koncerts, taču priekšnesumu skaits auga, un koncerts ilga gandrīz stundu. Koncertā netrūka pārsteigumu – skolotāja Ingrida Dženninga bija iemācījusi skolas korim sešas tautasdziesmas, Eduards Zeltiņš-Kalniņš un Eduards Barks spēlēja klavieres, Elsa Brecko un Marks Edvards – vijoli, māsiņas un brālīši (Laila, Emmets un Aidens Dženningi; Atis un Katrīna Strobelji; Sabrina un Sebastians Jerumaņi) nodziedāja Imanta Kalniņa dziesmu „Zilais putniņš”, ar leļļu izrādi iepriecināja Sabrina un Sebastians Jerumaņi; Arnoldu ģimene – Anna, Ieva un māmiņa Inese deklamēja divus Ineses Zanderes dzejoļus par brīnumbēbīti un māmiņu; duets – Eduards Kalniņš un Krista Hadada nodziedāja Imanta Kalniņa dziesmu „Smilšu rausis”; tautasdeju kopas „Mazais pārkonītis” dalībnieki Diānas Zaķes vadībā dejoja Dziesmu svētkiem Baltimorā sagatavotās dejas.

Bērnodārza grupa; no kr.: Eko (Ekko) Robina, stāv Laura Belēviča-Robina, Emma Robina, Nikols Leikarts, Mārtiņš Leikarts, Anna Arnolda, Kristīne Urena, Aidens Urens, Laila Dženninga, skolotāja Sanita Šumane-Karami, sēž Kristofers Karami

Svētku torte

Skaļus aplausus un gaviles izpelnījās Kristofers Karami par dzejoļa deklamēšanu, kā arī bērnodārza audzēkņi – viņi ar vecāku palīdzību nodziedāja „Aijā žūžū”.

Skolēni 2016./17. mācību gadā piedalījās dažādos konkursos, projektos un sarīkojumos gan vietējā latviešu sabiedrībā, gan ASV mērogā, gan Latvijā, un lepojas ar savām sekmēm, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības un Latvijas Nacionālās bibliotēkas uzslavām.

Jauks pārsteigums bija „Mazā pārkonīša” deļotājiem un Dziesmu svētku Baltimorā dalībniekiem par skolas piešķirto \$260 atbalstu. Lai raits solis!

Latviešu skolas vārdā pateicos visiem skolas atbalstītājiem un darba darītājiem, kuņģi nesavtīgi ziedo laiku un darbu – vecākiem, vecvecākiem, skolotājiem un skolas direktorei Norai Mičulei, DK LB par \$500 finansiālo atbalstu šajā mācību gadā. Paldies visiem skolas sarīkojumu apmeklētājiem un labvēļiem, kuņģi palīdz mums turpināt latviskās izglītības apgūšanu un latvisku tradīciju kopšanu šeit, Losandželosā.

Paldies Latviešu sabiedriskajam centram par iespēju lietot nama telpas.

Sirsnīgi pateicos DK latviešu ev. lut. draudzes dāmu komitejai par pretimnākšanu pusdienu galdu klāšanā, kad vien mums ir nepieciešami papildspēki.

Latviešu skolas vārdā novēlu visiem skolēniem un skolotājiem jauku un piedzīvojumiem bagātu vasaru!

Uz tikšanos septembrī!

Mācību pārzine **Aija Zeltiņa-Kalniņa**

Čaklākie lasītāji saņēma balvas par piedalīšanos ALAs rīkotajās lasīšanas sacensībās

1. klases skolēni, no kr.: Emmets Džennings, Krišjānis Hadads, Mikus Arnolds un skolotāja Guna Jostsone

2. klases skolniece Adelina Blāke un skolotāja Ingūna Galviņa; uz jautājumu, kas viņai vislabāk patīk darīt skolā, Adelīna atbildēja: „Mājasdarbus!”

4. klases skolēni, no kr.: Eduards Barks, Sofija Rutmane, Evelīna Blāke, Ieva Arnolda, Eduards Zeltiņš-Kalniņš un skolotāja Aija Zeltiņa

7. klases skolēni, no kr.: Marks Edvards, Mia Trapse, Elsa Brecko, skolotāja Benita Trapse

Krista Hadada un Eduards Zeltiņš-Kalniņš dzied Imanta Kalniņa dziesmu „Smilšu rausis”, ģitaru spēlē Katriāna Zommere

Elsa Brecko atskaņo Mocarta 3. vijolkoncertu

Skat Liesas Grīnhofas dziesma „Mana ģimene”

Skolas koris dzied tautasdziesmas, kokli spēlē, no kr.: Sofija Rutmane, Katrīna Strobele, Eduards Zeltiņš-Kalniņš, Atis Strobelis

Latvija Holivudā!

Gadskārtējo Eiropas filmu festivālu atklāja 9. maijā Holivudas centrā, 1922. gadā celtajā *Grauman's Egyptian Theatre*. Uz atklāšanas ceremoniju ieradās pulciņš latviešu, staigāja pa sarkano paklāju, pie Eiropas valstu karogiem fotografējās ar goda konsuliem, nogaŗoja piedāvātās uzkodas, iedzēra kafiju, glāzi vīna vai stiprāku dzērienu. Todien bija svētki, jo pēc ungāru režisora Krištofa Deāka (Kristóf Deák) īsfilmas „Dziedāšana” rādīja latviešu režisora Renāra Vimbas filmu „Es esmu šeit” (nosaukums angļu valodā – *Mellow Mud*). Renāru Vimbu intervēja vairāki reportieri. Diemžēl filma „Es esmu šeit” ir skumja, cerību par labāku nākotni tā neizraisīja. Taču bija prieks redzēt skaistas Latvijas ainavas, kaut arī netrūka dubļu. Ar Renāru Vimbu latviešu namā tikāties 13. maijā pulksten sešos, un viņš sīkāk pastāstīja par savu darbu un iecerēm. Eiropas filmu festivālā līdz 15. maijam *Egyptian Theatre* un *AERO* kinoteātrī Santamonikā izrādīja Austrijas, Beļģijas, Chorvatijas, Čehijas, Igaunijas, Somijas, Francijas, Vācijas, Ungārijas, Itālijas, Latvijas, Lietuvas, Luksemburgas, Polijas un Spānijas filmas.

Amerikas baltiešu brīvības līgas 35. bankets

Amerikas baltiešu brīvības līgas (BAFL) gadskārtējais bankets notika 29. aprīlī. Sarīkojumu vadīja Lietuvas goda konsule Kalifornijā Daiva Navarrete, viņa iepazīstināja ar goda viesiem. Lūgšanu teica Aivars Jerumanis, ievadvārdus – Amerikas baltiešu brīvības līgas prezidents Valdis Pavlovskis.

Amerikas baltiešu brīvības līgas godalgu šogad piešķir Igaunijas bijušajam prezidentam Tomasam Hendrikam Ilvesam par nopelniem Baltijas valstu labā. Balvu saņēmis, Tomass Ilvess neslēpa aizkustinājumu un pateicās par lielo pagodinājumu.

Latvijas Republikas Saeimas priekšsēde Ināra Mūrniece teica galveno runu un pēc tam atbildēja uz daudziem apmeklētāju jautājumiem. Ināra Mūrniece pārstāv Nacionālo apvienību „Visu Latvijai!”. Par LR Seimas priekšsēdi viņa ievēlēta 2014. gada 4. novembrī. Uzrunu teica arī Tomass Ilvess un atbildēja uz jautājumiem.

Pavadījumu Baltijas valstu himnām spēlēja Nora Mičule.

Zāle bija krāšņi rotāta, banketā valdīja pacilāts noskaņojums. Vakariņu galdus klāja un mielastu gatavoja Pegija Taube ar palīgiem.

Banketa rīkošanu finansiāli atbalstīja Dienvidkalifornijas latviešu biedrība, Igaņu biedrība Losandželosā, DK Daugavas Vanagu apvienība, Amerikas lietuviešu apvienība un vairāki privāti ziedotāji.

BAFL prezidents Valdis Pavlovskis pateicās visiem par atbalstu.

BAFL balvu Tomasam Ilvesam pasniedza Valdis Pavlovskis

Foto: Aivars Jerumanis

No kr.: Lietuvas ģenerālkonsuls Dienvidkalifornijā Dariuss Gaidis (Darius Gaydis), Igaunijas konsuls DK Jāks Treimanis (Jaak Treiman), *Human Factors Analysis* konsultants Kelvins Garvēns (Kelvin Garvanne), Latvijas konsuls DK Juris Buņķis, Tīna Buņķe, BAFL viceprezidents Ivars Mičulis, Latvijas Republikas Saeimas priekšsēde Ināra Mūrniece, BAFL prezidents Valdis Pavlovskis, BAFL prezidenta palīdzēja Andžela Nelsa (Angela Nelsas), Latvijas vēstnieks ASV Andris Teikmanis, Lietuvas goda konsule Santabarbarā Daiva Navarrete (Navarrette), BAFL kasieris Tālivaldis Paegle

Svešās zemēs esot jauki...

Mūsu biedrības biedri Aivars un Juta Ozoliņi piecus gadus dzīvo un strādās Filipīnās un izmanto iespēju paciemties arī citur. Nesen viņi bija Taizemē, un aprīlī devās uz Malaiziju, paceļoja pa Mamutikas salu, nedaudz paspēja iepazīties arī ar Borneo salu, trešo lielāko salu pasaulē, kur krustojas trīs valstu – Indonēzijas, Malaizijas un Brunejas

teritorija. Kota Kinabalu pilsētā apskatīti dažādi tempļi, Borneo lietus meža restorānā svinēta Jutas dzimšanas diena, pirmo reizi nogaršots gards auglis ar īpatnēju smaku – duriāns, apmeklēts Borneo salas Malaizijas mīlīgo saules lāču centrs. Saules jeb medus lāči ir mazāko lāču suga pasaulē, viņiem draud iznīkšana.

Antonam un Dzintrai Švarciem nepietika ar pērn-gada trīs mēnešu ceļojumu uz Austrāliju.

Šogad aprīlī viņi atkal bija gatavi vēl vienam tā-lam braucienam – uz Dienvidafriku. Varam viņus apskaust, jo redzēts daudz – Keiptauna, Viktorijas ūdenskritums, dabas parki, kušos mīt lauvas, leopardi un tīģeri, ziloņi, degunradži, žirafes, zebbras, anti-

lopes, bifeļi un kamiēļi. Reizēm babūni mēģinājuši ielekt apvidus automašīnās, mazie pērtiķēni ielavīties istabā, bijusi iespēja paglaudīt gepardus, pavērot hipopotamus, kārpčūkas, apbrīnot neskaitāmus putnus, vērot brīnišķīgus dabas skatus.

Novēlam Dzintrai un Antonam vēl daudz citu tikpat brīnišķīgu ceļojumu. Pasaule ir skaista!

Paula Berkolda degsme nav mazinājusies

Latviešu koncertapvienība 1982. gada 21. martā Ņujorkā Cami Hall (155 West 57th Street) rīkoja baritona Paula Berkolda sōlokoncertu. Klavierpavadījumu spēlēja pianists Valdis Treimanis.

Koncerta apmeklētājs ņujorkietis Manfreds Zīverts vēstulē draudzenei Latvijā Gunai Eglītei aprakstīja savus iespaidus:

Paula Berkolda koncerts bija skaists, un daudzie apmeklētāji tālo viesi no rietumkrasta aplaimoja ar siltiem aplausiem. Balss viņam spēcīga un laba. Pēc koncerta devu viņam parakstīt programmu un jautāju, kādi ir viņa nākotnes plāni. Viņš teica, ka drīz dosies uz Italiju un divus mēnešus mācīsies pie kāda dziedāšanas skolotāja. Pēc atgriešanās no Italijas viņš pārceļoties uz austrumu krastu, uz Vašingtonu. Tur būšot kādu gadu un tad atkal uz Italiju uz ilgāku laiku, apmēram diviem gadiem. Paulam Berkoldam ir imponants varens augums un pie tam viņš eleganti graciōzs. Tāpēc nav brīnums, ka koncertā bija diezgan daudz jaunās paaudzes, vairākumā meiteņu. Ar šīm jaunkundzēm viņš droši vien sapazinās 2x2 nometnēs. Viņam ir tikai 25 gadi, latviski runā ļoti labi ar tikko jaušanu akcentu. Nometnē Venecuēlā viņš vadīja dziedāšanas nodarbības.

Likās, ka koncerta sākumā Pauls Berkolds bija uztraucies, bet ar katru nākamo dziesmu skanēja labāk. Franča Šūberta dziesmas viņš nodziedāja ar lielu izteiksmi. Programmā bija vairākas pārmaiņas. Viņš nedziedāja Jāņa Zālīša „Teic, kā man tevi pajāt”, bet gan Paula Šūberta dziesmu, kas komponēta Sergeja Rachmaņinova iespaidā, un Gabriela Forē dziesmas „Poème d'un jour” vietā serenādi no Volfganga Mocarta operas „Dons Džovanni”. Vislabāk viņam padevās operu ārijas. Manuprāt, uz operas skatuves būs viņa īstā vieta! Programmas beigās dzirdējām piedevas. Pati beidzamā – Poļa ārija no Jāņa Kalniņa operas „Lolitas brīnumputns”, kas sākas ar vārdiem: „Esam lielkēniņa dēli...” Droši vien latviešu dziesmas Pauls Berkolds iestudēja pats, jo vai tad kāds amerikāņu dziedāšanas skolotājs var atšifrēt un izjust latviešu dziesmas īpatnējo noskaņu?”

Gadi ritējuši strauji, Paulam Berkoldam bijušas lomas daudzās operās uz dažādām skatuvēm, koncerti ASV, Kanadā, Austrālijā, Vācijā, Taivānā, Čehijā, Anglijā, Latvijā; viņš saņēmis balvas un godalgas, piedalījies Dziesmu svētkos un tos rīkojis, dirģējis korus. Pauls Berkolds ir vokālās katedras vadītājs Kalifornijas Mākslas un mūzikas institūtā CalArts), viņš vadījis vokālās mūzikas kursu Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā un meistarklases jaunajiem mūziķiem Siguldā. Sadarbībā ar pianistu Ventu Zilbertu tapuši vairāki tvarti.

The Latvian Concert Association
presents

PAUL BERKOLDS
BARITONE
VALDIS TREIMANIS
PIANIST

By special
Paul Berkolds

Sunday, March 21, 1982 at 7:00 p.m.
CAMI HALL
155 West 57th Street
New York

Tickets: \$6.00 at CAMI HALL Box Office
one hour prior to performance

Vienmēr gaidām Paula Berkolda dibinātā folkloras ansambļa „Lāčkāja” koncertu, tajā spēlēs arī cittautieši, kuriem radusies interese par latviešu mūziku.

Pauls Berkolds lielākoties vienmēr ir nopietns, bet uz skatuves kopā ar ansambļa dalībniekiem viņš atplaukst.

Latviskuma dzirkstelīti no vecākiem Andras un Paula Berkoldiem mantojuši viņu trīs atvasītes – meita Liāna un dēli Aleks un Dāvis. Reizēs, kad viņi visi ir kopā latviešu namā, jauno meiteņu skatieni tagad gan vairāk pievēršas dēliem...

Čikāgā dzīvo Benita Lāčkāja un Helmutis Lāčkāja. Viņi minēja – varbūt ansambļa nosaukumu Pauls Berkolds izdomājis, jo viņus pazīst? Katrā ziņā Lāčkāju ģimeni derētu uzaicināt paciemoties Losandželosā vai arī ansamblis varbūt kādreiz dosies koncertturnejā pa visu ASV un iegriezīsies Čikāgā.

Kūmas kāra šūpulīti mazajam bērniņam

No kreisās: Normunda Sviksa māte no Latvijas Ruta Sviksa, Normunds Svikss, Dziesma Tetere ar krustdēlu Helmutu Osvaldu Sviksu, Līga Sviksa, Līgas Svikas brālis Andris Balodis (viņš bija atbraucis no Portlandes), priekšā Hugo Svikss

Helmutu Osvaldu Sviksu 2016. gada 10. decembrī Sandiego kristīja mācītājs Mārtiņš Rubenis; krustvecāki ir Dziesma Tetere un prāvests Dāvis Kaņeps (viņš nevarēja ierasties)

Vēstule no Jūrmalas

Sirsnīgi pateicos, ka ievietojāt Dienvidkalifornijas latviešu informācijas biļetenā rakstu par grāmatu „Senākā Jūrmalas draudze”. Daudzi viesi no ārzemēm bieži brīnās, kā padomju laikos varēja saglabāties mūsu Slokas baznīca un pati draudze. Tādu draudžu ir maz, tāpēc domāju, ka 450 gadu jubilejā mūsu draudzei pieminekļi varētu būt grāmata. Un, paldies Dievam, mums ar draudzi tas izdevās! Gribu piebilst, ka grāmata nav tikai par Sloku, bet par visu Jūrmalas pilsētu. Mēs nosūtīsim grāmatu ar pēcmaksu pa pastu, ja Dienvidkalifornijā atradīsies ieinteresēti lasītāji.

Biļetenu es rādīšu draudzes locekļiem, lai viņi zina par jūsu aktivitātēm un centieniem saglabāt tautisko garu.

Pateicībā, **Tamāra Heidmane**
Jūrmala, 2017. gada 20. aprīlī

Sargāsim mūsu mīlo labo zemīti!

Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO) 2009. gadā 22. aprīlī pasludināja par Starptautisko Zemes dienu. Šogad vairākās valstīs 22. aprīlī notika gājieni zinātnes atbalstam – *March for Science*. Vissvairāk dalībnieku gājienā bija ASV, īpaši Vašingtonā, DC. Arī Lielbritānijā un Vācijā bijusi diezgan liela atsauce.

Gājienu dalībnieki bija uztraukti par „pēcpatiesības laikmetu” un neticību faktiem, citi vērsās pret globālās sasilšanas noliedzējiem, citi protestēja pret financējuma samazinājumu zinātnē, citi – tieši pret ASV prezidentu Donaldu Trampu. Gājienā laikā visur lielākoties valdījusi svētku gaisotne.

Losandželosā gājienā piedalījies tūkstošiem iedzīvotāju, viņu vidū bija arī Lolitas Ritmanes ģimene un Lisa Edmondsone.

Lolitas Ritmanes un viņas partneru mūzika skanēja Ostinā, Teksasā

Komponiste Lolita Ritmane ar saviem dinamiskajiem mūzikas partneriem Maiklu Makkvisčīnu (Michael McCuiston) un Kristoferu Kārteru (Christopher Carter) devās uz Teksasas pilsētu Ostinu, kur 6. maijā *Bethany Lutheran Church* (3701 W Slaughter Lane, Austin, TX 78749) orķestris *Cinematic Symphony* diriģentu Hesus Torres (Jesus Torres) un Braiena Setervaita (Brian Satterwhite) vadībā atskaņoja visu triju komponistu mūziku labi pazīstamajām animācijas filmām *Justice League*; *Superman: The Animated Series*; *Batman: The Animated Series*; *Teen Titans*; *Batman Beyond*; *Scooby-Doo* un *Batman: The Brave and the Bold*.

Diriģenti iepazīstināja klausītājus ar mūziķiem un pirms katra skaņdarba Braiens Setervaits atgādināja par filmām un televīzijas uzvedumiem, kuriem viņu mūzika komponēta, neskopodamies ar humoru un paša domām un novērojumiem.

Cinematic Symphony ir sabiedrisks bezpeļņas ansamblis, kas atskaņo filmu un televīzijas raidījumu mūziku.

Dinamiskie mūzikas partneri Ostinā, Teksasā; no kr.: Maikls Makkvisčīns, Lolita Ritmane, Kristofers Kārteris

Vai tīrs ir tikai tur, kur tīra reizi gadā?

Latvijā jau desmito pavasari norisinājās Lielā sakopšanas talka. Man šajā dienā bija jādodas uz Rūjieni. Mazā gaismiņā, slapjam sniegam krītot, ceļa malās ik pa laikam varēju pamanīt baltos atkritumu maisus – apliecinājums, ka cilvēki kādu ceļa malu, parka stūri vai noga-balu pacentušies pārstaigāt jau iepriekšējās dienās vai vakar vakarā. Un pareizi darīja, oficiālo stundu negaidīdami, jo 23. aprīlī Latvijā valdīja aukstums un skarbi vēji – reti nepiemērots laiks talkošanai zem klajas debess. Es tālā ceļā talkas rītā devos bez sirdsapziņas pārmetumiem, jo ar atkritumu vākšanu Līgatnē, pavisam tuvu Gaujas malai, nodarbojos rēgulāri. Netālu no manas mājas atrodas tūristiem pievilcīgs objekts – tā sauktais „Padomju slepenais bunkurs” (zem sanatorijas ēkas izbūvēts padomju laika civilās aizsardzības objekts – glābšanās vieta atomkaŗa gadījumā). Uz neparasto apskates punktu nebeidz plūst vietējo un ārzemju tūristu straumīte. Un šī ceļa malas, kā visas, pa kuŗu ripo auto un smalki motocikli, neizbēgami rotā... tukšas pudeles un cigarešu kārbīņas, saldējuma, sviestmaižu un konfekšu košo iesaiņojumu driskas.

Pavisam netālu no šejienes atrodas divi brīnumjauki avotiņi, kuŗi par laimi nav oficiāls un starptautisks tūristu apskates objekts, bet... dražu ceļā uz to netrūkst nekad! Var tikai pabrīnīties, ar cik vieglu roku no sava auto svaiga ūdens tīkotāji (tātad cilvēki, kuŗiem rūp sava veselība!) romantiskās taciņas galā izlidina papīrus, saplīsušas pudeles, iepirkumu maisiņus un pat lupatas... Mājā, kuŗā dzīvoju, pazīstu cilvēkus trīs, kuŗiem nav par grūtu pacensties to visu sakopt, lai nejaukie skati nerēgojas acu priekšā. Pēc ūdens uz avotu nereti eju kopā ar mazmeitām, un viņas man neļauj aizmirst, ka līdzī jādņem ne tikai ūdens trauks, bet arī... maisiņš dražu savākšanai!

Ceļojot pa pasauli, esmu pamanījusi diezgan daudz skaistu piemēru, kad cilvēki no sirds gādā par mūsu planētas sakoptību, negaidot starta šāvienu: nu tik šodien kopsim! Brazīlijā, Sanpaulu, viesojāmieš ģimenē, kuŗā itin viss tiek šķīrots tik pārdomāti, ka man mute palika vaļā! Bioloģiskās izcelsmes atkritumi tiek guldīti īpašās kastēs, kuŗās materiālam ātrāk sairt palīdz darbīgās sliekas. Procedūra, kādā notiek kastu papildināšana un to vietu maiņa (atkarībā no trūdu sairšanas pakāpes), bija līdzīga ģimenes svētku tradīcijai. Šajā mājā pat papīru metalla saspraude vai salūzis veļas knaģis nenonāca kopīgos atkritumos, tādu praktiski nebija. Mājas saimnieci Heliosai iztaujāju, vai tā notiek arī kaimiņu mājās?

Atbilde neiepriecināja...

Losandželosā redzēju, ka Inguna Galviņa milzīgu gabalu nesa līdzī maisiņu ar mīļotā suņa Rudža pārstrādes galaproduktu, paejot garām ne vienai vien atkritumu

tvertnei. Kāpēc? Ingunas atbilde: „Man taču būs jālieto vēl viens maisiņš, ja suns vēlreiz kārtos dabiskās vajadzības.”

Cits piemērs – Ņuheivenā jaunā māmiņa Līva Raita trauku mašīnā izmazgā pat tās plastmasas cibiņas un kārbīņas, kuŗas nonāks lielajā plastmasu konteinerā. Arī uz lielveikalu viņa brauc ar saviem iepirkuma maisiem, lai nav jālieto plastmasas. Daudzi amerikāņi tā darot. Bet ļoti daudzi ne. Tajā pašā pilsētiņā kādā baznīcā priecājos par skolēnu pušķotajām eglītēm, kuŗas par rotājumiem izmantotas tikai un vienīgi it kā izmetamas lietas: vienreizējās lietošanas trauki, sērkociņu un cigarešu kārbīņas, dāvanu iesaiņojumu kartona pamatnes, reklāmu lapeles u. tml. Zviedrijā bērniem rokdarbu stundās māca izgatavot sadzīves priekšmetus un rotaļlietas arī no izlietota papīra un plastmasu iesaiņojuma. Tieši zviedru bērnu ierosmes vadīta sāku kolekcionēt Dantes jūrmalas smiltīs atrasto bērnu rotaļlietu krāsainās atlūzas. Un labāko paldies pateica kāda jauna māmiņa: „Viss, uz jūru vairs nekādus plastmasas krāmus neņemsim, lai bērni spēlējas un veido pilis tikai no dabiskiem materiāliem!”

Visdziļāko iespaidu uz mani atstāja šopavasār Longbīčas krastmala svētdienas rītā: smilšu sanesumos, dražas no tiem attīrot, rosījās lieli un mazi cilvēki baltās drānās, tā izskatījās pēc svētas procedūras, jo smiltis nesteidzīgi un it kā apcerīgi tika sijātas pat caur sietiņiem. Esmu dzirdējusi, ka mūsu slavenā deĵotāja Vija Vētra veidojot zīmējumu serijas uz vākiem no kastītēm, kādās restorānos iesaiņo viesu neapēsto maltīti. Arī man žurnālistes darba gaitās nācies sakrāt ko tādu, ko sen un rēgulāri būtu pieklājies izmest – izrakstītas lodīšu pildspalvas. Sava dzīvokļa vienas telpiņas sienu esmu

**Plastmasas atkritumiem „izdailotā”
Losandželosas upe**

veltījusi instalācijai „Pieradinātās pildspalvas”. Ja ne ko citu, tad vismaz platu smaidu no maniem draugiem šis mākslas darbs izpelnās vienmēr.

Jā, es nepārprotami atbalstu sakopšanas talkas, no sirds pateicos to rīkotājiem, bet... šopavasār nācās dzirdēt, ka „neesot jau vairs ko kopt”, vairāk laika tikšot veltīts jaunām aktivitātēm, izklaidēm un saviesīgiem sarīkojumiem! Jā, protams, ja talcinieki sakopt izvēlas ciema centru vai autobusa pieturas vietu, ko ikdienā apstāigā arī kāds sētnieks, tad tur tiešām daudz nav ko kopt... Tālrādes žurnālisti talkas laikā aizrāvīgi filmē augstas amatpersonas, bet man ļoti žēl, ka viņi sestdienas rītā zibenīgi pašāvās garām jaunai ģimenītei lielceļa malā: māmiņa stūma ratiņus, bet tētis pie rokas veda gadus divus vecu mazuli, otrā rokā nesdams balto atkritumu maisu. Un es ļoti ceru, ka tādu pēc svētku urravām un burziņiem nealkstošu ģimeņu Latvijā ir vēl vairāk nekā izsludinātajā talkas dienā.

Jo... tīrs nav tur, kur kopj, tīrs ir tur, kur nemēslo. Latvijā tagad modē skaisti plakāti ar uzrakstu: „Nemēslo, mēs te dzīvojam.” Taču vai tādu plakātu vietā noderīgākas nebūtu parocīgas un rēgulāri nomaināmas atkritumu urnas?! Jau pieminētajā Gaujas malā, kur bieži ar dražām domāto maisiņu rokā pastaigājos es un iesaistu arī savus draugus, tādu praktiski nav. Un pietiek tikai kādam *cūkmenam* vienā vietā ko nomest, lai roka vieglāk paceltos arī citam.

Atkritumi ir globāla pasaules problēma, Losandželosas „saules brāļi” ir kā šīs problēmas reklāmas aģenti – kur nakšņojuši viņi, skaistās pilsētas centrs atgādina iepuvušu ābolu...

Protams, visvairāk man sāp, ja atkritumos redzu izmestas grāmatas. Par grāmatu otro, trešo un ceturto

Bibliotēka ielas malā Losandželosā netālu no latviešu nama

mūžu cīnās daudzi entuziasti, bet sākums ir pavisam vienkāršs: aptaujāt, vai grāmatas no mūsu plaukta nevar būt noderīgas mūsu draugiem un paziņām? Kalifornijā daudz kur nācies redzēt mazās bibliotēkas ielu malās – mājīnās kā uz vistas kājiņas –, kur grāmatas paņemamas, noliekamas atpakaļ vai papildināmas no pašu plauktiem. Paldies tiem latviešiem, kuŗi nenoguruši saiņo kastes, lai grāmatas no lielās tālienes nonāktu Latvijā. Latvijā ne vienā vien kāpņu telpā veidojas mājas iemītnieku literatūras apmaiņas punkti, Cēsīs netālu no dzelzceļa stacijas un bibliotēkas uzcelts īpaši glīts un gana plašs paviljons, kur liekās grāmatas var nolikt ikviens, Rīgā liela piekrišana vecajām grāmatām redzama Čaka ielā veikalā „Otrā elpa”. Bet visvairāk mani sajūsmina grāmatu galds pie Olaines Mākslas un vēstures mūzeja durvīm – tur grāmatas dažādās valodās ir „viskustīgākās” – to klāsts mainās burtiski pa stundām.

Es gribētu cerēt, ka Latvija reiz būs tikpat sakopta kā Šveice, bet visu jau nosaka cilvēku attieksme, šveicieši joprojām kuŗu katru savā zemē neielaiž pat tūrista statu-sā. Taču pieminēšu pavisam citādāka tipa valsti – Ķīnu. Šanhajas miljoniem zem kājām uz ielas praktiski neiznāk ieraudzīt nedz tukšu skārdeni nedz, nedod dievs, stikla pudeli. Viss līdz pēdējam tiek savāks tālredzīgai pārstrādei. Šanhajā mana meita Zane pārcēlās uz jaunu dzīvesvietu, un pirmais ciemiņš dzīvoklī pie viņas bija... atkritumu savācējs un šķirotājs! Iemītniekiem pašiem ar šķirošanu nav jānodarbojas, lielie kopējie atkritumu konteineri tiek iztukšoti pat divreiz dienā. To neveic kādi „otrās katēgorijas ļaudis”, tā ir šīs zemes tradīcija – ar cieņu un rūpību tiek savākts pat aprakstīts papīrs.

Anīta Mellupe

Ieraksti savu vārdu Latvijas bruģakmenī!

Ikvienam ir iespēja Likteņdārzā iekalt Latvijas laukakme-nī savu, tuvinieku vai draugu vārdus. Latvijas laukakmeņu bruģis tiek ieklāts Likteņdārza draugu alejā, kas ved uz dārza centrālo daļu – amfiteātri pie Daugavas. Alejas izveidei nepieciešami 113 000 bruģakmeņu. Patlaban ir ieklāti 18 265 bruģakmeņi jeb 20% no ceļa. Likteņdārza bruģakmens kļuvis par īpašu dāvanu dzimtām un draugiem, radiem, paziņām jubilejā vai citos nozīmīgos gadījumos. Bruģakmeni var reģistrēt ar savu, tuvinieka vai drauga vārdu, ziedojot €15.

Bruģakmeni iespējams pasūtīt www.draugiem.lv, vietnē www.likteendarzs.lv un ziedojot „Kokneses fonda” norēķinu kontā.

Likteņdārzā turpinās daudzfunkcionālās sabiedriskās ēkas un Lielā ziedu kalna celtniecība. Nozīmīgs jaunums būs digitālā ekspozīcija „Liktens gāte”, kas stāstīs par Latvijas cilvēku likteņiem 20. gadsimtā.

Kokneses fonds

Tā turpināt, Gustav!

Gustavs Daugavietis 21. aprīlī Teksasas pilsētā Ostinā (Austin) piedalījās nacionālās BMX kvalifikācijas sacensībās pasaules meistarsacīkstēm. Viņa mērķis bija iekļūt finālā, un tas arī izdevās. Gustavs 20 sportistu konkurencē ieguva trešo vietu un iespēju braukt uz 2017. gada pasaules meistarsacīkstēm, kas notiks jūlijā Dienvidkarolīnā.

22. un 22. aprīlī notika BMX nacionālās serijas kārtējā posma sacensības, tajās Gustavs Daugavietis ieguva otro vietu. Līdz ar to viņš varēs startēt galvenajās četru dienu sacensībās *Grands* novembrī Oklahomā. Katra BMX sportista sapnis ir tajās uzvarēt. Lai Gustavam veicas!

Lielā medaļa bija jātur ar abām rokām

Ostinā sacensībās piedalījās daudzi ievērojami BMX sportisti, arī Māris Strombergs

Guntim Lindem atkal uzvara!

Guntis Linde 2. aprīlī Karlsbādē piedalījās 32. gadskārtējā piecu kilometru skrējienā pa šoseju (vienā no *Rock 'n' Roll* gaŗo distanču skrējieniem, ko dēvē par *The world's fastest 5000 m road race*). Sacensībās vīriešu 85 gadu vecumgrupā piedalījās pieci skrējēji. Guntis Linde uzvarēja ar rezultātu 31,21 minūtes; 2. vietas ieguvējs 88 gadu vecais Bobs Holmss (Bob Holmes) distanci beidza 49,50 minūtēs, 3. vietas ieguvējs, 91 gadu vecais Tedis Dederiks (Ted Dederick) – 49,54 minūtēs. Sacensībās piedalījās 1675 vīrieši un sievietes, visu vecumgrupu kopvērtējumā Guntis Linde ierindojās 1150. vietā un 971. vietā no 1280 stiprā dzimuma pārstāvjiem.

Peldēšana uzlabo pašapziņu

Laikraksta *The San Diego Union-Tribune* š. g. 1. maija numurā ievietots žunālista Daga Viljamsa (Doug Williams) raksts *Swimming was her stroke of luck* par Andru Jaunzemi. Raksta autors pastāsta, ka Andras Jaunzemes māte, šķēpmetēja Inese Jaunzeme pirmā ieguva zelta medaļu

Latvijai olimpiskajās spēlēs Melburnā 1956. gadā. Andra ar peldēšanu sākusi nodarboties 12 gadu vecumā. Uz ASV viņa atbrauca 1995. gadā, dzīvo netālu no Sandiego un strādā par fizikālo terapeiti. Gandrīz katru dienu Andra vismaz stundu pavada peldbaseinā. Kopā ar dzīvesbiedru Jāni Celmu viņa cilā svarus un vingro. Andra izmēģinājusi spēkus arī šķēpa mešanā, ar rezultātu 52 pēdas 7 collas viņa 2016. gadā ieguvusi otro vietu vecvieglatlētu sacensībās Sandiego sievietes 60-64 gadu vecumgrupā. Vecvieglatlētu sacensībās Andra Jaunzeme plāno piedalīties arī šogad.

Ceļojums uz „zemes beigu” un „sudraba” valsti

Pērnā gada nogalē ceļojumu aģente Inese Zaķe (sadarbībā ar MARNELLA-tours) aicināja pieteikties ekskursijai uz Čili un Argentīnu piebilzdama, ka šajās zemēs ir vislabākie vīni. Vai gan tādām aicinājumam varēja pretoties? Apsvēruši visus par un pret, martā šim ceļojumam bija nobrieduši 18 latvieši no dažādām pavalstīm. Ar vairākiem iepazinās iepriekšējo braucīenu laikā. Katru reizi, protams, kādu agrāko braucīenu ceļabiedru trūkst vai pievienojas jauni.

Izbraukšanas dienā, š. g. 31. martā, daudzviet plosījās viesuļi, lidojumi no Floridas un Bostonas tika atlikti, mēs, četras ceļotājas, Kenedija lidostā Ņujorkā tā arī vairākus braucējus nesagaidījām. Par laimi citi aizbrauca pāris dienu agrāk uz Lieldienu salu, kad laiks vēl bija labs. Beidzot visi satikāmies viesnīcā Čīles galvaspilsētā Santjago aprīļa pirmajās divās dienās.

Brauciens no Ņujorkas līdz Santjago ir ilgs, ceļā jāpavada gandrīz 11 stundu, bijām noguruši, bet uzmundrināja apsveikumi Čīles galvaspilsētas lidostā: „Hola! Buenos días!” Ļoti nopriecājāmies, ieraudzīdamas ceļojumu aģentūras pārstāvi, kas turēja plāksnīti ar uzrakstu *RigaVen*.

Ko mēs zinām par Čili? Šķiet, ļoti maz. Pērkam un ar gardu muti ēdam Čīlē audzētas mellenes. Čīle stiepjas gar Klusā okeāna piekrasti 4300 km garumā, tātad valsts teritorijā ir daudzveidīgs klimats; platums rietumu-austrumu virzienā – 180 km, valsts platība – 756 950 km².

Bija neparasti nokļūt no pavasara rudenī, kad kokiem birst lapas, kur Losandželosā tās tikko bija izplaukušas.

Pēc īsas atpūtas viesnīcā *Providence* sākās „darbs” – vispirms ekskursija pa pilsētu, kuŗas laikā uzzinājām daudz par Čīles vēsturi. Par to var izlasīt vēstures grāmatās, enciklopēdijās vai atrast *Google*. Valsts nosaukuma Čīle esot cēlies no Amerikas indiāņu vārda, kas nozīmējot „zemes beigas”.

Atbrīvošanās cīņas no spāņu kundzības bijušas sīvas. Čīle neatkarību pasludināja 1810. gada 18. septembrī. Tagad ik gadus šajā dienā iedzīvotāji valkā tradicionālo tērpu un dejo nacionālo deju kviku (*cueca*). Čīlē bijuši vairāki imigrācijas viļņi, kuŗu laikā valstī apmetās itāļi, īri, francūži, grieķi, angļi, vācieši, chorvati un palestīnieši.

Santjago par Čīles galvaspilsētu kļuva 1818. gadā.

No Čīles galvenokārt eksportē varu, vīnu, zivis. Čīlei ir laba sadarbība ar ASV, bet līdz šai dienai nav diplomātisko attiecību ar kaimiņzemi Bolīviju. Nesaskaņām ir sena vēsture – radās strīdi par nātrija nitrāta raktuvēm Atakamas apgabālā, Klusā okeāna kaŗā (1879-1883) notika sīvas Čīles, Peru un Bolīvijas bruņoto spēku cīņas. Čīlieši uzvarēja, ieguva daļu no Atakamas, bet Bolīvija zaudēja izeju uz Kluso okeānu.

Valsts attīstību ietekmējušas bargas zemestrīces 1960. un 1965. gadā. Zemestrīces Čīlē arī mūsdienās ir vai katru dienu. Laika ziņojumos var izlasīt, ka, piemēram, līdz 13. maijam 365 dienās notikusi 641 zemestrīce. Iespējams, iedzīvotāji pie biežajiem grūdieniem pieraduši.

Par Čīles prezidentu 1970. gadā tika ievēlēts kreisi noskaņotais Salvadors Aljende (Salvador Allende). Viņš centās ieviest lauksaimniecības reformu un valsts kontroli pār raktu-

vēm un banku. Čīles ekonomika drīz vien sāka sabrukt, notika militārais apvērsums, kaŗa aviācija bombardēja prezidenta pili, un prezidents gāja bojā.

Varu pārņēma ģenerālis Augusto Pinočeta (Augusto José Ramón Pinochet) un ieviesa diktatūru, kas ilga līdz 1989. gadam. Šajā laikā likvidētas politiskās partijas, arodbiedrības, spīdzināti un nogalināti tūkstošiem politisko ieslodzīto.

Kopš 2011. gada Čīles prezidents ir Migels Huans Sebastjans Piņera (Miguel Juan Sebastián Piñera, dz. 1949. g.), viņa priekštece no 2006. gada 11. marta līdz 2010. gada 11. martam bija Veronika Mišela Bačeta Herija (Verónica Michelle Bachelet Jeria, dz. 1951. g.). Viņa bija 34. Čīles prezidente un pirmā sieviete prezidente valsts vēsturē. Tātad Čīlē tāpat kā Latvijā tikai viena sieviete bijusi prezidente.

Pirmais gājiens Santjago mums bija uz pilsētas galveno laukumu – *Plaza de Armas* –, kur ir katedrāle, ko spāņu iekarotājs Pedro de Valdivija (Pedro de Valdivia) pavēlēja sākt celt 1541. gadā, kad dibināja pilsētu. Kopš 1951. gada katedrāle ir Nacionālais monuments. Ārpus katedrāles valda uz mata tāda pat gaisotne kā Holivudas bulvārī pie Ķīniešu teātra – redzējām apgrozāmius dīvaiņus, kuŗi piedāvāja ar viņiem nofotografēties. Turpat uz ielas vairāki pāri dejoja.

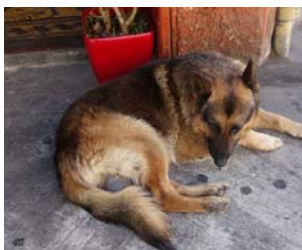
Katedrāles iekšpuse, kā jau visos katoļu dievnamos, ir ļoti grezna, īpaši sudraba altāris vienā no sānu ailēm – *Altar del Santísimo Sacramento*

Katedrāle degusi, 1647. and 1730. gadā sagrauta zemestrīcē, 1748. gadā sāka celt no jauna, pabeigta 1800. gadā; to neoklasiskā stilā projektēja itāļu arhitekts Džoakins Toska (Giacchino Toesca).

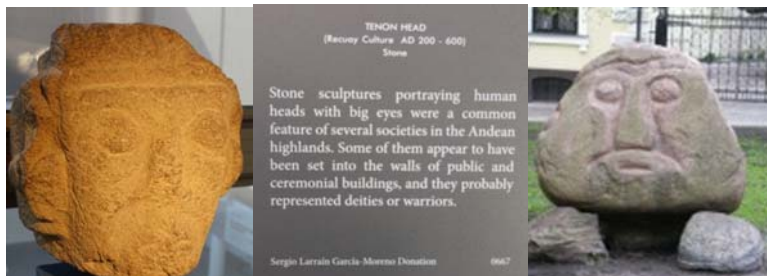

Nākamā iespaidīgā celtnē – prezidenta pils, ko arī projektējis Džoakins Toska, viņš arī projekta autors aizsargdambim Mapočo upei (Rio Mapocho), kas Santjago sadala divās daļās. Jāteic, ka upe ļoti atgādināja Losandželosai cauri plūstošo, īpaši tās piesārņotie krasti.

Domājām, ka mūs noteikti kāds izjokos, bet Čilē 1. aprīlis nav joku dienu. Brīnījāmies par grafiem uz ēku sienām, tiltiem, žogiem utt., gan gaumīgiem, gan nemākulīgiem. Un jau pirmajā dienā pārliecinājāmies, ka čilieši ir lieli suņu mīļotāji, lieli un mazi suņi savā vaļā klejo pa visu pilsētu, tiek baroti, kopti un lutināti.

Šķērsojām mākslinieku rajonu *Bellavista*, kur dzīve mutuļo dienu un nakti. Šajā rajonā ir viena no dzejnieka un diplomāta Pablo Nerudas (1904-1973) mājām *La Chascona*, tagad muzejs. Uz stundu iegriezāties 1981. gadā dibinātajā muzejā *Mueso Chileno De Arte Precolombiano*, un tur pamanīju galvu, kas atkal atgādināja 1851. gadā atrasto, vēlāk pazaudēto un tikai 2000. gadā izrakumos Doma dārzā uzieto lībiešu elktēlu, t. s. Salaspils akmens galvu, ko var apskatīt Rīgas Doma krustejā, kā arī Līvu laukumā novietoto tēlnieka Ģirta

Burvja 2003. gadā izkalto galvas kōpiju. Arhailologi droši vien šādu līdzību apšaubīs.

Naudas maiņa sagādāja galvassāpes. Par vienu ASV dolāru varēja dabūt 650 peso, tāpat mainot \$100, saņēma kaudzi čiliešu naudas zīmju. Varēja arī nemainīt, Čilē visur labprāt ņem pretī dolārus.

No 880 metru augstā *San Cristóbal* kalna paveras elpu aizrāvīgs skats uz Andu kalniem un pilsētu. Kalns sasniedzams ar funikulieri, bet tā kā 1. aprīlis bija sestdiena, pie tā stāvēja liela rinda, un mūs uzveda ar autobusu. Santjago un visā Latīņamerikā augstākā ēka ir *Gran Torre Santiago*. Celtniecība sākās 2006. gadā, ēku atklāja 2013. gadā. Tornim ir 64 stāvi, augstums 9847 pēdas (300 m). *Centro Costanera*, kur tornis uzbūvēts, ir lielākais tirdzniecības centrs Santjago. Daudzas torņa telpas vēl esot tukšas, droši vien dārgās īres maksas dēļ. Farmācijas firma *Bayer* tajā ir 2500 m² 21. un 22. stāvā.

Santjago 2. aprīlī notika maratons, ielas bija slēgtas. Vēlāk uzzinājām, ka maratonā piedalījās 30 000 skrējēju, uzvarēja un naudas balvu saņēma, protams, kas gan cits – kārtējais kenijietis.

Diena bija skaista, saulaina, kā radīta, lai dotos uz 70 km attālo 1893. gadā dibināto vīnotavu *Casas del Bosque*. Brauciena laikā uzzinājām, ka nacionālais sports Čilē ir rodeo, ceļi ir privāti, par tiem jāmaksā, un tāpēc tie ir ļoti labā stāvoklī.

Casas del Bosque ražo baltvīnu *Chardonnay*, *Riesling* un *Sauvignon Blanc*, kā arī sarkanvīnu *Syrah* un *Pinot Noir*. Vīnotavas darbinieks izrādīja telpas, pastāstīja, kā top vīns, parādīja franču ozolkoku mucas, kas tiek lietotas tikai piecus gadus, pēc tam par 17 dolāriem tās pārdod citām kompānijām. Apmēram 80% vīna eksportē. Vīnotavā izīrē telpas kāzu sviņībām, nedēļas nogalēs visas vienmēr esot aizņemtas.

Varējām nogaršot vairākus vīnus, bet ne jau visiem iespējams sagaršot visu, kas tajos ir. Degustācijas telpā un resto-

rānā pie sienām bija plāksnes ar ievērojamu cilvēku teicieniem par vīnu. Komponists Džuzepe Verdi teicis: „Tikai vīns un mūzika dziedē visas brūces.”

Zinātnieki domā, ka vīns veicina smadzeņu darbību. Jeila universitātes Medicīnas skolas neirologs Gordons Šepherds (Gordon Shepherd) sarakstījis grāmatu *Neuroenology: How the Brain Creates the Taste of Wine*.

Jaurā noskaņā devāmies uz Valparaiso, kur pirms Panamas kanāla būves bija lielākā Latīņamerikas osta. Acis žilba no māju krāsainības daudzajos pakalnos. Uz ielām gulšņāja suņi, augstu gaisā redzējām braucam trošu vagonus.

Šķiet, mēs maz ko zinām arī par Čiles rakstniekiem. Pazīstamākie ir Izabella Aljende, 1945. gada Nobela prēmijas laureāte literatūrā Gabriela Mistrala, Pablo Neruda, viņš saņēma Nobela prēmiju literatūrā 1971. gadā.

Valparaiso diezgan augstā kalnā ir otra Pablo Nerudas māja *La Sebastiana*, te dzejnieks vienmēr ar draugiem sagaidījis jauno gadu un vērojis uguņošanu. Māju cēlis itaļu namdaris Sebastians. Spilgtās krāsās krāsotā māja atgādina rotaļlietu, tajā uz augšējiem stāviem ved šauras, stāvas kāpnes, pie sienām daudzas gleznas. Reiz kāds teicis Pablo Nerudam, ka viņa māja spilgto krāsu dēļ atgādina papagaili, un viņš zobgalīgi atvaicājās: „Vai tad dzejnieka mājai jāizskatās kā vistai?”

Pablo Neruda nomira 12 dienas pēc 1973. gada apvērsuma, kad tika gāzts prezidents Salvadors Aljende un pie varas nāca ģenerālis Augusto Pinočets. Dzejnieku apbedīja Santjago, bet 1992. gadā viņa pīšļi pārvesti uz piekrastes rajonu *Isla Negra*, kur Pablo Nerudam bija vēl viena māja. 2013. gadā notika Pablo Nerudas pīšļu ekshumācija, lai noskaidrotu, vai dzejnieka nāves iemesls bijis vēzis, vai arī viņš noindēts. Viņa mirstīgās atliekas 2016. gada aprīlī pārbedītas ceturto reizi. Pablo Nerudas atdusas vieta ir viņa trešās mājas dārzā, apmēram 96 km uz rietumiem no Santjago.

Pasaulē labi pazīstami Pablo Nerudas mīlas dzejoļi un viņa poēma „Galvenā dziesma” (Canto General) par Dienvidamerikas vēsturi. Viens no skaistākajiem ir 1924. gadā izdotais krājums „Divdesmit dzejoļu par mīlu un viena izmisuma dziesma”.

Latviešu valodā Pablo Nerudas dzejoļus no spāņu valodas atdzejojuši Egils Plaudis, Rainis Remass, Knuts Skujenieks. Veltījumus dzejniekam rakstījuši Imants Auziņš, Māris Čaklais, Valdis Lukss, Egils Plaudis, Jānis Plostnieks, Jūlijs Vanags, Imants Ziedonis. Zentas Mauriņas grāmatā „Manas saknes ir debesīs” (Grāmatu Draugs, 1980) par Pablo Nerudu 53. lpp. lasāmas šādas rindas: „Viņa grāmata «Es atzišos – esmu dzīvojis» ir vissaistošākā lektūra kopš ilga laika. Lielisks dzejas darbs. Nesaprotami tikai, kā tik inteliģents, tik apdāvi-

nāts cilvēks līdz pat savas dzīves beigām var pieslieties komūnismam, ko viņš iedomājas apvienojis ar humānismu.”

Aģentūras *Reuters* kādā 2014. gada ziņojumā rakstīts, ka starp kastēs sakrautu manuskriptu lapām atrasti 20 agrāk nezināmi Pablo Nerudas dzejoļi. Eksperti dzejoļus atzinuši par oriģināliem, seši ir mīlestības dzejoļi, pārējo temats dažāds. Tie sacerēti laikposmā no 1959. gada līdz dzejnieka nāvei.

Valparaiso ir skaists pieminēklis Čiles jūrniekiem, kuŗi gāja bojā 1879. gada 21. maijā Klusā okeana kaŗā. Pēc četrstundu ilgas cīņas Peru kuŗa *Huáscar* kapteinis čiliešu koka korveti *Esmeralda* lika nogremdēt.

Pa autobusa logu ātri apskatījām Vinju del Maru (Viña del Mar) – „Jūras vīna kalnu”, kas ir ceturta lielākā pilsēta Čilē – Klusā okeana piekrastē slejas augstas jaunceltnes, tajā esot piecas augstākās klases viesnīcas, daudzi kazino, kas droši vien pievelk neskaitāmus laimes meklētājus.

Čilē bijām tikai divas dienas, bet paspējām daudz redzēt un uzzināt.

No 2008. gada 8. maija līdz 2016. gada 16. maijam Latvijas goda konsule Čilē bija Ilze Kuzjukēviča, patlaban Latvijas Republikai neviena goda konsula šajā valstī nav.

Nākamā dienā, 3. aprīlī, mūsu ceļš veda uz Mendosas pilsētu Argentīnā. Atkal vairākas stundas bija jāpavada lidostā, bet braukt ar autobusu pāri Andu kalniem nebūtu viekāŗši. Mūsu apmešanās vieta bija viesnīca *Amerian Executive Mendoza*. Pirmais iespaids par 1561. gadā spāņu konkistodora Pedro del Kastiljo (Pedro del Castillo) dibināto Mendosu – nolaista, nefira pilsēta. Vēlāk, apmeklējot atsevišķus rajonus, daudzos skaistos parkus, viedoklis mainījās. Pretim mūsu viesnīcai bija ļoti skaists Itālijas laukums ar strūklakām, pieminēkliem un skulptūrām. Pilsētā ir Spānijas un Čiles laukums, kā arī Neatkarības laukums. Pilsētas krāšņums ir argēntīniešu neatkarības cīņu vadītāja, ģenerāļa Hosē Sanmartina (José de San Martín) vārdā nosauktais 393 hektaru (971 akrs) lielais parks, atklāts 1919. gadā. Tajā ir rožu dārzs, vairāki mūzeji, amfiteātris, tenisa klubs, hipodroms, botāniskais un zooloģiskais dārzs, daudz skulptūru, liels ezers, kuŗā notiek burātāju sacensības – lieliska vieta brīvā laika pavadīšanai.

Mendosieŗi lepojas ar Slavas kalnā (Cerro de la Gloria)

Urugvajes tēlnieka Huana Manuela Ferrari (Juan Manuel Ferrari) 1914. gadā atklāto pieminēkli. Tas veltīts apmēram 3000 vīru lielai t. s. Andu armijai, kas, sadalījusies divās daļās, 1817. gada februārī 25 dienās šķērsoja Andu kalnus un sakāva spāņus, izcīnot Čilei, Peru un Argentīnai neatkarību. Visām bronzā kaltajām figūrām ir simboliska nozīme. Centrā ir ģenerāļa statuja, kuŗā attēlots Hosē de Sanmartins, sēžam zirga mugurā. Paŗā augšā allegoriska Brīvības statuja – sievietes tēls tur salauztas vaŗas, simbolizējot neatkarību un brīvību. Hosē de Sanmarti-

nam uzvarēt palīdzēja atjautība un motīvācija. Gluži tāpat kā Latvijā, kad 1919. gada rudenī 11 000 vīru stājās pretim 50 000 lielajai Bermonta armijai un uzvarēja!

Nākamā dienā, 4. aprīlī, apmeklējām trīs vīnotavas! Pirmā bija *Altavista*, un jau pēc tās, nogaršojuši vairākus vīnus, bijām noreibuši; ja visu, ko piedāvāja, garšotu arī nākamajā, tad no tās daudzi no mums būtu jāiznes. Līdz *Vistalba*, trešai vīna darītavai jutāmies mazliet atskurbuši un atkal viss varēja sākties no jauna... Pusdienas, baudot argēntīniešu izcilos vīnus, garšoja lieliski. Draugi gan brīnās – kam jābrauc uz Argēntīnu, ja tepat Napa ielejā var baudīt labu labos vīnus. Jāatzīstas, ka Napa ielejas vīna darītavās neesmu bijusi. To gan vēl iespējams labot.

Vakarā Mendosā lija kā pa Jāņiem, bija arī tik stipra krusa, ka mūsu šoferā vadītajam autobusam izsita priekšējo logu un sabojāja jumtu. Pārplūda visas ielu notekas.

Nākamajā dienā atkal sēdāmies lidmašīnā un no Mendosas braucām uz Buenosairesu, kur pārsēdāmies citā lidmašīnā uz Igvasu (Iguazu). Galapunktā viesnīcā *Mercure Iguazu* nokļuvām pavēlā vakarā. Gīde Romina Ferreira (Ferreira) mazliet sabaidīja, ka varbūt lišot arī nākamā dienā. Otrā rītā viņa ieradās, nesot trauciņu, kuņģā bija iebērtas lapiņas un zariņi un no kuņģa rēgojās salmiņš. Gīde paskaidroja, ka tā esot tēja, un tādēļ trauciņiem rokā staigājot daudzi argēntīnieši, nesot līdzīgi termosu ar karstu ūdeni, ko laiku pa laikam uzlej tējai, tās nosaukums ir *mate*. Tas esot viesmīlības dzēriens, ko ar visu metalla salmiņu laiž apkārt, tādējādi apliecinot draudzību un uzticību. Šos īpašos trauciņus (calabas) daudzviet pārdod, tie ir no koksnes, izgrebti no ķirbja, arī sudraba. *Mate* ir Dienvidamerikas akmeņozolu dzimtas krūma (*Ilex paraguariensis*) lapu negrauzdēta tēja, tajā esot 25 dažādi vitamīni un 15 aminoskābes, kas aktīvizē ķermeņa darbību, stiprina imūnsistēmu, samazina spriedzi, stiprina matus, veicina to augšanu un novērš izkrišanu. *Mate* tāpat kā melnā un zaļā tēja satur koferīnu, tāpēc *mate*

tēja var aizstāt kafiju, bet, pretēji kafijai, neizraisa bezmiegu un nervu sistēmas darbības traucējumus, bet uzmundrina, novērš nogurumu un paaugstina koncentrēšanās spējas. *Mate* tēja palīdz novājtēt, uzlabo gremošanu, stimulē zarnu trakta darbību, žults un kuņģa sulu veidošanos, novērš akūtus vai hroniskus aizcietējumus. Dienvidamerikas akmeņozola lapu sastāvā esošie mikroelementi iznīcina baktērijas, kuņģa rada nelāgu elpu. *Mate* augu izmanto zobu pastu ražošanā. Tātad dzersim *mate* tēju! Šo tēju ieteicams dzert 15 minūtes pirms maltītes. *Mate* tēju varēja dabūt arī viesnīcas brokastu telpā, un daudzi vēlējās to nogaršot.

6. aprīlī, kad braucām apskatīt Igvasu ūdenskritumus, ļoti palaimējās – bija silts un spīdēja saule. Izkāpuši no vilcieniņa, vispirms apbrīnojām mazos dzīvnieciņus, baltpurna degunlācīšus (*Nasua narica*), jēnotu dzimtas plēsējus. Tie gaida no tūristiem barību un nemaz nebaidās, iet iekšā pat kafejnīcās.

Vairākās vietās izlikts brīdinājums, lai no tiem uzmanās, arī no pērtiķiem, kuņģi apbrīnojami veikli pamanās pakampt cepuri vai somu!

Igvasu ūdenskritumi, lielāki un mazāki, skaitā vismaz 275, ir viens no mūsdienu pasaules brīnumiem. Visiem ir nosaukumi, lielākais no tiem – „Velna rīkle”. Tos aprakstīt nav iespējams, tie ir jāredz.

Uz ūdenkritumiem ved drošas dēļu takas, tā ka nokļūt to tuvumā ir viegli, redzējām tos no augšas, apakšas un sāniem.

Te nu mēs esam – pie Igvasu lielā ūdenskrituma „Velna rikle”!

**No kr. priekšā: gīde Romina Ferreira, Inese Zaķe (FL), Aija Blūmfelde (NJ), Dace Rudzīte (FL),
Silvija Ūdre (MA), aizmugurē: Astra Moora (CA), Zigrīda Eberharde (PA), Zīle Dumpe (CA),
Maija Braunfelde (NJ), Dzintra Alversone (NJ), Diāna Rudzīte (NJ), Gunta Harveja (Harvey) (NJ),
Lilita Talbota (NJ), Zinta Trašere (Thrasher) (MA), Vija Tamuža (NY), Ieva Rozēna (NY),
Ināra Jansone (IL), Pegija Klauša (NY), Pēteris Jansons (IL)**

Pēc ūdenskrituma apskates bija vēl viens pārsteigums – aizbraucām uz *Jasy Pora* ciemu džungļos, kur 600 hektaru apdzīvo 142 gvaranu (guarani) cilts pārstāvji. Neticami, ka pāris kilometru attālumā no civilizētās pasaules ir pavisam cieta, kuņā iztiek bez elektrības (viens no mūsējiem gan kādā mājā pa logu bija pamanījis tālrādi), tālruņa, ūdeni smeļ no primitīvas akas, skraida puspliki bērņeļi. Zeme te esot ļoti dubļaina, tāpēc šoferis piedāvāja virs kurpēm uzvilkt plastmasas maisiņus. Zeme nebija vis dubļaina, bet mālaina, sarkanais māls tiešām ļoti lipa pie kājām, un auto grīda kļūtu netīra. Kurpes no sarkanā māla kārtīgi varēju notīrīt, tikai atgriezusies Losandželosā.

Ciēmā uzcelta jauna skola, ir tempļis, kuņā pielūdz sauli un mēnesi, svešinieki tajā nedrīkst ieiet. Ciēmā vislielākā vara ir šamanim, viņš izvēlas jaundzimušā bērņa vārdu. Ciema iedzīvotāji audzē vistas un cūkas, kopj tabakas, kukurūzas, saldo kartupeļu lauciņus. Citi darina rotaslietas, grozus, rotaļlietas, stabules, no koka izgriež figūras, ko piedāvā tūristiem. Ciema pārstāvis parādīja dažāda veida sladzus, kādos agrāk ķerti

dzīvnieki, pāris bērņu tikmēr mūs baidīja, tēlodami pumas, kas izlec no krūmiem. Viņi mums visiem uzlika galvā tikko nopītus paparžu vainagus. Noklausījāmie bērņi koņa priekšnesumu, un viņi katram uzdāvināja pašdarinātas krellītes. Tā vien liekas, ka ciltij draud izmiršana, jo gadījumā, ja kāds apprecas ar ārpusnieku, ciltij nepiederošais pieņemts netiek. Un visa šī ciema iemītnieku dzīve likās mākslīga – kāpēc viņi

valkā džins un T-kreklus, bet paši nevērpi, neauž, nešuj sev drēbes? Bez palīdzības no ārpusē, vienalga, viņi iztikt nevar, tā ka agrāk vai vēlāk būs jāasimilējas.

Argentīnā naudas maiņa ir vienkāršāka nekā Čīlē – par vienu dolaru varēja dabūt 15 peso. Visām precēm ir apaļas summas, nevis 0.99, 10.99, 20.99. Esot arī 1, 5, 10, 25, 50 un 1 peso monētas (centavos), bet tās nekur neredzējam. Visur pretim labprāt ņem arī dolarus.

Pēdējās trīs ceļojuma dienas pavadījām Buenosairesā, mūsu apmešanās vieta bija viesnīca *Intersur Recoleta*. Varētu teikt, ka no krūmdžungļiem nokļuvām pilsētdžungļos. Nami kļūst arvien augstāki, vai to cēlāji grib sasniegt debesis? Labi zināms, kā izgāja Bābeles torņa cēlājiem.

Pilsētas centrā, Republikas laukumā (Plaza de la Republica) slejas iespaidīgs 220 pēdu augsts obelisks, kas no tālienes atgādina milzīgu zīmuli. To 1936. gadā projektējis arhitekts Alberto Prebišs (Prebisch), un tas uzcelts 30 dienu laikā par godu pilsētas 400 gadu jubilejai. Šajā vietā 1812. gadā pirmo reizi Buenosairesā pacelts Argentīnas zilbaltais karogs. Te krustojas divas galvenās ielas: *Avenida Corrientes* un pasaulē platākā, par godu Argentīnas neatkarības pasludināšanas dienai, 1816. gada 9. jūlijam, nosauktā – 9. jūlija avēnija, kuŗas izveidošanai diemžēl bijis jānojauc daudzas vēsturiskas ēkas. Satiksmes sastrēgumi Buenosairesā ir vēl lielāki nekā Losandželosā. Darbdienas beigās automašīnas tik tikko virzījās uz priekšu.

Kādā veikalā pamanīju pastkarti, uz kuŗas bija Argentīnā piecu ievērojamāko cilvēku vārdi: *Francisco, Evita, Carlos, Diego, Ernesto*. Tie ir 1936. gadā Buenosairesā dzimušais pāvests Francisks, Romas katoļu baznīcas galva; Eva Perona, Argentīnas prezidenta Huana Perona sieva, valsts pirmā lēdija no 1946. līdz 1952. gadam; profesionālais argentīniešu futbolists Karloss Alberts Tevess (dz. 1984. g.); pensionējies profesionālais futbolists Diego Armando Maradona (dz. 1960. g.); 1928. gadā Buenosairesā dzimušais ārsts, publicists, politiķis, viens no Kubas revolūcionāro partizānu kustības vadītājiem Ernesto Rafaels Gevara. Argentīnā populārākais sports ir futbols, bet nacionālais – polo.

Argentīnā 1810. gada 25. maijā tika nodibināta provinces valdība, tagad tā ir Revolūcijas vai Nacionālā diena.

Argentīnieši lepojas, ka tagadējais pāvests Francisks 1997. gadā konsekrēts par bīskapu Buenosairesas katedrālē (Catedral Metropolitana de Buenos Aires) 25. maija laukumā, un neaizmirst piebilst, ka jaunībā viņš stādājis par duvju sargu kādā bārā, spēlējis futbolu un dejojis tango.

Vienā no baznīcas sānu ailēm ir jau pieminētā ģenerāļa Hosē Sanmartina marmora mauzolejs. Melnā sarkofāga malās trīs sievietu figūras reprezentē Argentīnu, Čīli un Peru – valstis, kuŗām ģenerālis palīdzējis iegūt neatkarību. Mauzolejā ir

arī nezināmā kuŗavīra kaps. Pie ieejas mauzolejā vienmēr stāv goda sardze.

Pilsētā redzējam gan mošeju, gan pareizticīgo katedrāli.

Par savdabīgu Argentīnas pārstāvi kopš 1996. gada kļuvis si Madonna, kad uz ekrāniem parādījās filma „Evita”, kuŗā viņa tēlo galveno lomu un dzied Endrjū Loida Vebera 1976. gadā sacerēto slaveno dziesmu *Don't Cry for Me Argentina*. Aktrise Eva Perona pēc laulībām ar Huanu Peronu, ko par prezidentu ievēlēja 1946. gadā, pievērsās politikai, dibināja un vadīja sievietu peronistu partiju, palīdzēja sievietēm iegūt tiesības balsot, viņas fonds *Fundación Eva Perón* atvēra patvēruma *Hogar de Tránsito* vietu bezpajumtniecēm sievietēm un bērniem. Tagad šajā ēkā ir Evitas muzejs, to atklāja 2002. gadā, 50 gadu pēc Evitas nāves.

Prezidenta pils (Casa Rosada) ir sārtā krāsā, uz viena no tās balkoniem stāvējusi Evita un teikusi runas. Uz tā paša balkona filmā „Evita” stāv un dzied Madonna.

No 1930. gada līdz 1946. gadam un atkārtoti no 1976. līdz 1983. gadam Argentīnā valdīja militārā diktatūra, nežēlīgi mocīti, nogalināti apmēram 30 000 iedzīvotāju, arī bērni un sievietes, daudzi no lidmašīnām dzīvi iemesti jūrā. Līdz šai dienai piederīgie bezcerīgi cenšas uzzināt ko vairāk par bezvēsts pazudušajiem.

Netālu no pils bija izkārti plakāti, kuŗos kritizēta valdība. Martā streikoja skolotāji, pieprasīdami paaugstināt algu.

Buenosairesas vecajā kapsētā, kur apbedīti prezidenti, zinātnieki, rakstnieki, mūziķi, Evitas cienītāji pie viņas ģimenes mauzoleja vienmēr noliek svaigas puķes. Kapsētā mitinās daudz kaķu, viņus pieskata un baro.

Argentīnas prezidents ir Mauricio Makri (Mauricio Macri), amatā kopš 2015. gada 10. decembra. No 2007. līdz 2015. gadam prezidente bija Kristina Fernandesa de Kiršnere (Cristina Elisabet Fernández de Kirchner). Tagad viņa tiek apsūdzēta korupcijā.

Beunosairesā kārtējo reizi pārliecinājos, cik maza ir pasaule. Ejot uz Nacionālās mākslas muzeju Buenosairesā mazliet apmaldījos un pajautāju ceļu pretimnākošam vīrietim. Viņš laipni parādīja ceļu, pajautādams, no kurienes esmu. Uzzinājis, ka no Latvijas, viņš teica, ka viņa vārds ir Silvio Neimans (Neuman), viņš bijis Argentīnas sūtnis Somijā un Latvijā, bieži gājis uz Centrāltirgu, ko redzējis pa savas istabas logu. Es esot pirmā latvieta, ko viņš satiekot Buenosairesā. Par to mazliet pabrīnījos, jo Buenosairesā taču diezgan ilgi strādāja Latvijas goda konsule Mirdza Zalte. Pēc viņas nāves 2009. gadā konsula vieta esot brīva.

Nacionālās mākslas muzejā, staigādama pa daudzajām zālēm, pamanīju ko pazīstamu. Tuvāk pieejot, nebija šaubu – tā ir Marka Rotko glezna. Jutos ļoti lepna, ka Buenosairesas muzejā ir Latvijā dzimuša mākslinieka glezna. Citā zālē redzēju slavena argentīniešu mākslinieka, tēlnieka, rakstnieka Ksula Solara (Xul Solar, 1887-1963) darbus. Viņa īstais vārds – Oskars Šulcs (Oscar Agustín Alejandro Schulz Solari), un viņa tēvs Elmo Šulcs (Elmo Schulz) bija Rīgā dzimis baltvācietis!

Pazīstams likās arī tilts *Puente de la Mujer* pāri Gvadalkiviras upei, un ilgi nebija jādodomā, lai uzminētu tā autoru – spāņu arhitekts Santjago Kalatrava (Santiago Calatrava). Viņš projektējis arī tiltu Seviljā (Spānijā), Redingā (Kalifornijā), Dublinā (Īrijā), muzeju Milvokos.

Iespaidīga ir 9. jūlija avēnijā 1857. gadā atklātā renesanses arhitektūras stilā celtā operas un baleta izrāžu ēka *Teatro Colon*, kuŗā esot izcila akustika. To ļoti augsti novērtējis sōlists Lučāno Pavaroti. Izmantojām iespēju piedalīties ekskursijā pa operas namu, bet todien notika skatuves gaismu pārbaude, tāpēc secen gāja solītais baleta ainas mēģinājums. Šajā operteātrī 20. gs. 30. gados dziedājusi latvieta Alīda Vāne un guvusi lielu ievēribu.

Buenosairesā ēkā, kur 1919. gadā atvērts *Grand Splendid Theater*, tagad iekārtota viena no skaistākajām grāmatnīcām pasaulē *El Ateneo Grand Splendid*. Kādu laiku tajā bijis kinoteātris, par grāmatnīcu tas pārvērst 2000. gadā un ik gadu tajā iegriežas miljons apmeklētāju. Arhitekts Fernando Mancone, pārvērtot teātri par grāmatnīcu, daudz ko saglabājis – balkonu, ložas, uz agrākās skatuves ar sarkanajiem aizkariem ir kafējnīca. Amizanti vērot, ka bijušajā teātra ložā sēž lasītāji un šķirsta grāmatas.

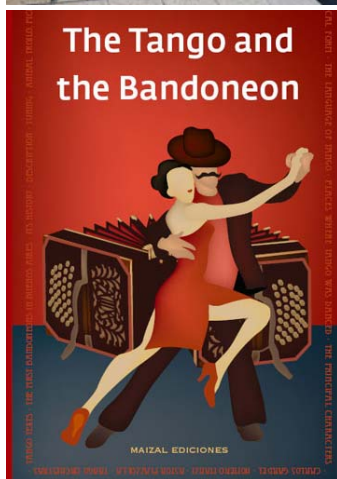

Grāmatnīcā īpaši liela no-daļa veltīta tango – te iespējams iegādāties tvartus, neskaitāmas grāmatas par tango vēsturi, visā pasaulē slaveniem tango skolotājiem un dejojājiem.

Mūs jau iepriekš brīdināja, lai uzmanāmiem no zagļiem. Pārtikas veikalā, kur pie vidū novietotā galda sēdēja grupiņa mūsējo un malkoja kafiju vai alu, ienāca trīs zeļļi, divi no viņiem kaut ko jautāja pārdevējam, it kā gribēdami ko pirkt, bet trešais tikmēr veikli paķēra somu, ko viena no mūsu ceļojuma dalībniecēm bija uzkārusi uz krēsla atzveltnes, viņai to nemaz nepamanot. Par laimi veikala darbinieki visu redzēja, metās zaglim pakaļ, viņu noķēra un somu atdabūja.

Gribējās iedzert tasīti kafijas senākajā, 1858. gadā kāda franču emigranta atvērta kafejnīcā, kur iegriezies Arturs Rubiņš, Hosē Ortega, Alberts Einšteins, Frederiko Garsia Lorka, Hillarija Klintona un kas atzīta par vienu no skaistākajām pasaulē. Taču nebija laika izstāvēt gaŗo rindu!

Viens no jaukākiem piedzīvojumiem bija tango dejotāju izrādes noskatīšanās. Kas ir tango, kā tas radies, var uzzināt, izlasot Monikas de le Komtes (Mónica Hoss de le Comte) grāmatu *The Tango and the Bandoneon*. Viņa ir arī autore grāmatai par *mate* tēju. Argentīnas rakstnieks Horhe Luiss Borhess (Jorge Luis Borges, 1899-1986) teicis, ka tango atspoguļo buenosairiešu *comédie humaine*.

Pats Horhe Borhess kopā ar savu draugu, rakstnieku Adolfo Kasares (Adolfo Bioy Casares, 1914-1999) vienmēr sēž kafejnīcā *Café La Biela*, viņiem apkārt pulsē mūsdienu dzīve.

Divus gadus Argentīnā dzīvoja franču rakstnieks Antuāns de Sent-Ekziperī. Pie jūgendstila ēkas *Galeria Güemes* sestā stāva dzīvokļa Buenosairesā, ir plāksne, ka rakstnieks te mītnājies no 1929. līdz 1930. gadam. Sākumā viņam Buenosairesā nav patikusi, viņš rakstījis mātei, ka tā atgādina tuksnesi. Novērotais lidojums pāri Andu kalniem viņu ierosināja uzrakstīt noveli „Nakts lidojums” (1931). Viņa slavenākajā darbā „Mazais princis” ir zīmējums, kuŗā čūska apriņ ziloni, un rakstnieka draugi domā, ka tajā, iespējams, attēlots kāds neparasti veidots kalns Patagonijā.

Pūpolsvētdienā vietējie iedzīvotāji staigāja ar olīvu zariem rokās, devās uz baznīcām. Mums tā bija ceļojuma pēdējā diena, un braucām uz Bokas (La Boca) rajonu *Caminito* – tulkojumā tas nozīmē „celiņš” vai „taciņa”. Komponists Huans Filiberto (Huans de Dios Filiberto) 1926. gadā sarakstīja tango ar šādu nosaukumu. Pie *Riachuelo* upes ietekas okeanā

1580. gadā izveidota osta, līdzās bija dzelzceļš. Ieceļotāji te atrada darbu un turpat arī cēla sev mājas no dēļiem un rievota šifera. Jau no seniem laikiem te pulcējušies mākslinieki, un viens no viņiem, Benito Martins, ierosinājis mājas krāsot spilgtās krāsās, jo krāsas iedvesmo, atdzīvina, iepriecina, ietekmē pozitīvi. *Caminito* labi jūras arī kaķi.

Buenosairesā vēl daudzviet redzamas tālruņu kabīnes un vēstules jāmet dīvainās pastkastēs. Izdevu vairāk nekā 100 dolaru par pastmarkām un kartītēm, bet 10. maijā vēl neviena Latvijā, Anglijā, ASV nebija saņemta.

Pēdējās dienas otrā pusē iegriezāmiem Santelmo (San Telmo) antīko priekšmetu tirgotāju un mājražotāju ielas tirdziņā iegādāties pēdējās dāvanas un suverīnas mājiniekiem.

Nogaršojām nacionālo ēdienu empanadas, ko varbūt var salīdzināt ar mūsu pīrāgiem – ar sieru, gaļu, augļiem pildīti cepti mīklas rauši. Buenosairesā netrūkst *McDonald's*, *Burger King*, *Subway* ēstuvju, *Starbucks* kafejnīcu.

Par visu piedzīvoto, redzēto, dzirdēto pārdzīvoto īsā rakstā nav iespējams pastāstīt. Pa autobusa logu čīliešu un argentīniešu patieso dzīvi atklāt neizdevās. To varētu izpētīt, sameklējot un izmantojot naktsmītni *Couchsurfing*. Žēl, ka nesatikāmiem ar Buenosairesas latviešiem un nevienu reizi visās šajās desmit dienās neuzdziedājām. „Bēdu manu, lielu bēdu” dziedāt nebija iemesla, bet kādu citu jau varēja.

Ceļojuma laikā mēs labāk iepazīnāmiem, sadraudzējamiem, uzzinājām cits par citu vairāk. Gaidīsim Ineses Zaķes nākamo piedāvājumu.

Astra Moora

LĪGO

JĀŅU SVINĪBAS

17. jūnijā, sākums plkst. 6.00 pie Baltakmeņu ezera

Jāņabērni var ierasties no plkst. 3.00 pēcpusdienā
Iespēja palikt visu nakti un papardes ziedu meklēt līdz rīta ausmai,
tikai jāņem līdzī teltis, guļammaisi, segas (nakts var būt vēsa)

*Līgojam uz ezera
Jāņa dienas vakarā,
Izlīgojam zelta kroni,
Ar visām papardēm.*

*Es pazinu to sētiņu,
Kur gaidīja jāņabērņus,
Tā sētiņa izpušķota
Ar zaļiem ozoliem.*

*Sanākati, jāņabērni,
Augsta kalna galiņā,
Lai dzirdēja Jāņu dziesmas
Pa maliņu maliņām.*

Programma:

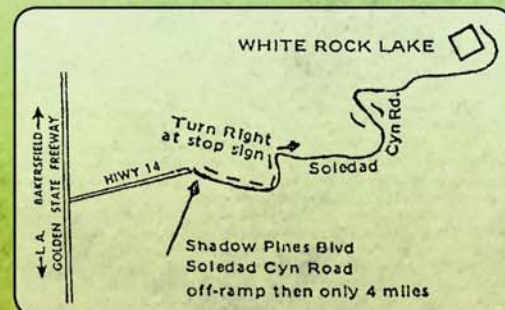
- vainagu vīšana;
- sadziedāšanās;
- svētku mielasts un alus pie saimes galda;
- ugunskurs;
- sportiskas aktivitātes;
- dejas

Dalības maksa – \$30
(auto novietošana, mielasts,
mūzika ieskaitīta)

13-18. g. jauniešiem – \$15;
bērniem, jaunākiem par 12 gadiem,
ieeja brīva

Parka ieejas maksa – \$10 (par katru auto)

White Rock Lake
10645 Soledad Canyon Rd.

SAVINGS
0.90% ANNUAL PERCENTAGE YIELD

3 YEAR DEPOSIT
2.00% ANNUAL PERCENTAGE YIELD

CALIFORNIA LITHUANIAN CREDIT UNION

info@clcu.org | 310.828.7095 | www.clcu.org
2806 Santa Monica Blvd
Santa Monica, CA 90404

| Credit Cards | Online Banking |
| Share Certificates | Savings | Checking |

Federally insured by NCUA

ZIEMEĻKALIFORNIJAS LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@sbcglobal.net

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union
P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Biroja vadītāja **Sanita Vilgerte**, tālr.: 415-643-9926

Aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā –

Mārtiņš Andersons, tālr.: 415-359-1886;

917-821-0440

Atsvaidzināsim atmiņas!

Visus Latvijas okupācijas gadus mēs svinējām Latvijas valsts dibināšanas dienu, 18. novembri. DK LB valde lūdz svinību dalībniekus un viņu piederīgos fotoalbumos pameklēt fotogrāfijas, kurās atspoguļotas svinības trimdas gados.

Ziedojums DK LB

ar biedru gada maksu

Kristīne Upesleja – \$25

Dr. Harijs Vinters – \$230

DK LB valde pateicas par ziedojumiem

Būt veselam un baudīt dzīvi palīdzēs

ALPF MEDICARE

PAPILDAPDROŠINĀJUMS!

Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un B daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu, ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad *Deductible* un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt izdevumus, par kuriem esat atbildīgs. Mēs maksājam *VISUS Medicare* veselības aprūpes pakalpojumus. Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai var pievienoties jebkurā laikā. Mēnešmaksas ir vienādas visās pavastīs, un tās nav atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas. Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku. Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

www.LRFA.org

Tālr.: 215-635-4137

Lūdz palīdzēt meklēt „iedomu latviešus”

Richarda Kalniņa tīmekļa vietnē „Imaginary Latvians” lielākoties ir latviešu tēli no britu un amerikāņu daiļrades. Viņš priecātos par papildinājumu arī no citās valodās izdotiem literāriem darbiem, par ko ikviens var ziņot „iedomu latviešu” medniekam *Facebook* <https://www.facebook.com/imaginary.latvians/>

19. latviešu salidojums Trinidadā un Tobago

Guntars Gedulis ziņo, ka nākamais latviešu salidojums Trinidadā un Tobago notiks no 2017. gada 27. decembra līdz 2018. gada 5. janvārim. Šis priekšlikums šķiet piemērots, jo visu 2018. gadu būsīm aizņemti – jāgatavojas Latvijas 100 gadu jubilejai.

Salidojuma dalībnieki jauno, 2018. gadu, sagaidīs Tobago pie Lielā Kurzemes līča, kur parasti svinēja Jāņus.

Pieteikumus pieņem salidojuma vadītājs Guntars Gedulis, viņš nosūtīs salidojuma programmu un cenrādi.

Guntara Geduļa e-pasts:

guntars.gedulis@gmail.com

tālr. +(58-212) 575-2874, +(58-412) 309-1863 (īszinām).

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
- *Income property* īpašumi
- Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
- Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
- *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi

12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA
Re/Max Estate Properties
310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993

1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, CA 90024

e-pasts: pegijat@inbox.lv

vai: pegijakalninataube@yahoo.com

**Dūmi kūp, maizi cep
Tai mazā ciemiņā;
Patik man silta maize,
Patik pate cepēja.**

Latviešu tradicionālā rupjmaize, iespējams, garšīgākā un veselīgākā maize pasaulē, tagad nopērkama arī Losandželosā.

Mēs cepam ierauga maizi pēc tradicionālām receptēm un izmantojam tikai organiskos miltus, pārsvarā pilngraudu. Mūsu maize ir svaiga un apbrīnojami garda. Un tai nemaz netiek pievienots raugs, piens, olas vai konservanti.

Mūs varat sastapt sestdienās no plkst. 9.00 līdz 2.00

Zemnieku tirdziņā *Organic & Slow* nojumē

11770 Via Marina, Marina Del Rey, CA 90292

Sīkākas ziņas: Signe D. Platece; tālr.: 818-964-5600

e-pasts: organicandslow@gmail.com

Paidagogs Juris Ērglis
(Yuri Smaltzoff)

apmāca baletdejojātājus

otrdienās plkst. 6.30;

sestdienās plkst. 10.30

Madilyn Clark Studios

10852 Burbank Blvd.

N. Hollywood, CA 91601

Tālr.: 818-762-6212

<http://madilynclarkstudios.com/>

Rietumkrasta latviešu vasaras vidusskola

KURSA

No 9. jūlija līdz 5. augustam

KURSĀ vidusskolēniem ir iespēja apgūt latviešu kultūras mantojumu. Skaistā dabā viņi mācās latviešu valodu, iepazīstas ar tradīcijām un bauda vasaras priekus!

Aicinām skolēnus (13-18 g.) pievienoties Kursas ģimenei!

Kursa connects high school students with their Latvian heritage through language, culture, history and summer activities in the beautiful Pacific Northwest. Students of all Latvian language levels between the ages of 13-18 are warmly welcomed.

DALĪBAS MAKSA | TUITION

\$1900 pilns laiks | Full Time

\$500 puslaiks (nedēļā) | Part Time (per week)

Ir citas atlaides un stipendijas!

Other discounts and scholarships available!

KURSA.RKLI.C.ORG | KURSA@KURSA.ORG

Vasaras
 vasaras
 Vecmammās vasaras
 Vasaras
 vasaras
 Garrrdas vasaras
 Rrra...barbarmaizītes
 Melleņu mutītes
 Pienbaltas gotiņas
 Pļavas un puķītes
 Vasaras
 vasaras
 Smaržas pie upītes
 Zemeņu krellītes
 Spēles un vakari
 Mākoņu saulrietī
 Smilgas un taurītes
 Putni un dziesmiņas
 Vasaras
 vasaras
 Bērniņas vasaras
 Meitenes bizītes
 Lelles un kleitiņas
 Paslēpes puisīši
 Riteņos spieķīši
 Pērkona dārdoņa
 Vienīgās asaras
 Vasaras
 vasaras
 Bērniņas vasaras
 Smeldzošas atmiņas
 Medus un pienenes
 Liepziedu tējiņas
 Vasaras
 vasaras
 Burr...vīgas atmiņas
 Prieka asaras
 Vecmammās vasaras

Rudīte

PROUDLY **LATVIANIZING** THE WORLD!

BALTICA COLORING BOOKS AVAILABLE AT AMAZON AND WWW.BALTICAINCOLOR.COM

Redaktore atvadu vēstule

Atvados otro reizi. Pirmā reize bija, kad laikraksta „Laiks” izdevējs Helmars Rudzītis mani aicināja kļūt par redaktori, šķiet, tas bija 1997. gadā. Pēc četriem gadiem Ņujorkā, kuŗi bija patiešām labi gadi, atgriezās Losandželosā un turpināju izdot biļetenu.

Taču tagad ir pienācis laiks šo darbu beigt un ļaut to darīt kādam citam. Ne vienmēr viss izdevās, kā iecerēts, šis tas no iesāktā un plānotā palika nepabeigts. Te dzīvo tik daudzi latvieši, kuŗi pelnījuši, lai viņu darbu latviešu un amerikāņu sabiedrībā aprakstītu un atzinīgi novērtētu, lai citi par viņiem vairāk uzzinātu.

Pateicos lasītājiem, kuŗi pateica kādu labu vārdu un nebūt neļauņojos uz kritiķiem. Katra kritika liek padomāt, novērtēt padarīto, censties darbu uzlabot.

Man ļoti pietrūks Losandželosas latviešu nama, baznīcas, šejienes latviešu sabiedrības, Riversaida ielas, Losandželosas publiskās bibliotēkas, Grifita parka, *Hollywood Bowl*, Disneja koncertzāles, Mūzikas centra, Mūsdienu mākslas mūzeja, *LACMAS*, *Broad* mūzeja, zooloģiskā dārza, *United Station*, Venises un Santamonikas plūdmales, *Descanso Gardens* Glendālē, vecās dzelzceļa stacijas Ziemeļholivudā, *Universal Studios*, *NOHO* Magnolijas ielas mazo teātrīšu...

Šis DK Informācijas biļetena numurs krāsās ir mana pateicība un ziedojums biedrībai.

Paldies par sagādāto iespēju kalpot šejienes latviešu sabiedrībai, lai gan viegls šis darbs nebija. Latviešu nams visus šos 30 gadus (un tie pagājuši neticami ātri!) man bija otras mājas. Te esmu ieguvusi daudz jaunu draugu un uzticamu sabiedroto. Tagad diemžēl man abas mājas jāatstāj un jādodas uz citu krastu, kur mani gaida jauni uzdevumi un pienākumi. Ceru arī, ka varēšu izlasītas grāmatas, kuŗas laika trūkuma dēļ palikušas nelasītas, kā arī pārlasīt jau lasītās, daļēji aizmirstās. Sākšu ar Zentas Mauriņas „Dzīves jēgu meklējot”.

Astra Moora

***Dienvidkalifornijas latviešu
 biedrības valde visiem biedriem un
 biļetena lasītājiem novēl
 neaizmirstamiem piedzīvojumiem
 bagātu vasaru!***

Draudzes Ziņas

Jēzus Kristus, mūsu Kungs un Dievs, mūsu Tēvs, kas savā žēlastībā mūs mīl un piešķir mums mūžīgu mierinājumu un uzticamu cerību, lai uzmundrina un nostiprina jūsu sirdis ikvienā krietnā darbā un vārdā. (2Tes 2:16-17)

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere Dace Taube: 3151 Hutchison Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

11. jūnijā plkst. 11:00 Trīsvienības svētku dievkalpojums ar dievgaldu;
mācītājs Mārtiņš Rubenis

JŪLIJĀ DIEVKALPOJUMU NEBŪS

27. augustā plkst. 11:00 laju vadīts dievkalpojums 12. svētdienā pēc Vasarsvētkiem

No 6. līdz 8. oktobrim LELBAS XV sinode Niagarā, Ontario, Kanadā

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Bērni	Piezīmes
16. aprīlis	71		\$1132	\$20.96	8	Laju vadīts dievkalpojums
23. aprīlis	25	22	\$495	\$19.80		Mācītājs Mārtiņš Rubenis
7. maijs	12		\$342	\$28.50		Laju vadīts dievkalpojums

MŪŽĪBĀ AIZSAUKTA MŪSU DRAUDZES LOCEKLE

Anda Andersone (dz. Ūdre)

dzimusi 1936. gada 25. augustā, Latvijā,

mirusi 2017. gada 13. aprīlī, Kalifornijā

Augšā aiz zvaigznēm...

LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2017. gadu! Draudzes nodeva – \$250; studentiem – \$60

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Archibīskapa algas fondam (\$50) \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt kasierei Dacei Taubei 1700 Malcolm Ave., Apt. 101, Los Angeles, CA 90024

**IR ĻOTI SVARĪGI, KA KATRS DRAUDZES LOCEKLIS(E) IEMAKSĀ \$50
ARCHIBĪSKAPA FONDĀ; LELBĀL ARCHIBĪSKAPA FONDS NAV SASNIEDZIS
IECERĒTO SUMMU, TĀPĒC LELBĀL LŪDZ ĀRKĀRTĒJUS
PAPILDZIEDOJUMUS**

PĀRDOMĀM

Jo, kā miesa ir viena un tai ir daudz locekļu, bet visi daudzie miesas locekļi kopā ir tomēr viena miesa, tā arī Kristus. Jo arī mēs visi esam vienā garā kristīti par vienu miesu, gan jūdi, gan grieķi, gan vergi, gan brīvie; un mēs visi esam dzirdināti ar vienu garu.

(Pāv. 1. vēstule korintiešiem 12:12-13)

Vasarsvētki. Baznīcas dzimšanas svētki. Ja mēs būtu sastapuši pirmās kristīgās Baznīcas dievlūdžējus un jautājuši, kas viņus piesaista pie kristīgās kopības, tad atbilde būtu viena un vienkārša – tur ir Gars. Un, ja mēs jautātu tiešāk un vaicātu, kā tas izpaužas, kādas ir šī Gara izpausmes, tad atbilde būtu – mēs, kas esam tik dažādi un atšķirīgi, šajā kopībā jūtamies vienoti un viens otram piederoši. Tā bija Evaņģēlija lielā vēsts, un Vasarsvētkos tā īstenojās. Taču mūsdienu dzīves pieredze rāda, ka mēs jūtamies šķirti cits no cita – gan savā personiskajā, gan sabiedriskajā dzīvē. Atsvešināti un atdalīti savu ieskatu, savu ideoloģiju, savu ticību dēļ. Un šīs plaisas varēja un var pārvarēt tikai Svētais Gars. Tā bija pirmā kristīgā liecība, un patiesībā tā ir vienīgā kristīgā liecība. Vasarsvētku notikums pārvarēja lielo plaisu starp jūdiem – Dieva izredzēto tautu – un pagāniem. Pirmie kristieši saprata, ka sienas sabrūk un Pāvils mums ir atstājis šo atziņu: “...mēs visi esam vienā garā kristīti par vienu miesu.”

Plaisas, kas šķīra naidīgos nogrupējumus, bagātos un nabagos, kungus un kalpus, tika savienotas. – Un to, teica kristieši, dara Gars.

Bet kāpēc būtu vajadzīgs šis Gars, vai tad nepietiek ar cilvēka garu, ar cilvēka labo garu, ar cilvēka garīgu apņēmību, ar mūsu vēlēšanos necelt starp cilvēkiem un grupām sienas un mūrus, bet nojaukt tos? Mūsu gars to nespēj. Kāpēc? Jo mūsu gars ir savā cietumā ieslodzīts. Mēs esam ieslēgti savā ķermenī, savā vēsturē, savā pieredzē, savos ieskatos, audzināšanā, šaursirdībā, aizspriedumos, fantāzijās un bailēs. Tik ļoti ierobežots ir mūsu gars. Atcerēsimies kaut vai aizvadīto nedēļu, atcerēsimies sienas, ko citi bija cēlušī un ko mēs paši cēlām. Kādu grupu vai cilvēku slāni „nolikām”, „norakstījām”, nokritizējām. Un tas nav nevainīgi. Nedomāsim, ka šie gājieni „aizpeld” kaut kur gaisā, ka varam runāt, ko mēs gribam, ka varam celt, kādas sienas gribam, un viss būs kārtībā. Šodien tā ir neliela plaisa, rīt pusaiza, bet parīt mēs pāri lielai aizai jau metam šķēpus. Un nedomāsim, ka tas nevar ar mums notikt, ir jau noticis un notiks vēl. Mēs jebkuŗā brīdī esam pakļauti šīm briesmām. Mēs varam cits citu iznīcināt ar visvieglāko grūdienu no aplamās puses. Un tas notiek visvienkāršākajās lietās. Atcerēsimies kaut

vai, kā birojos un darba vietās cilvēks „plucina” cilvēku!

Tāds ir mūsu gars – šis sajauktais, samocītais gars. Tāpēc pirmkristieši bija sajūsmināti, kad viņus pārņēma cits Gars – Dieva Gars. Gars, kas ir cilvēku un draudžu veidotājs un vienotājs. Mēs mēdzam pie sevis domāt: vai tad tās draudzes ir tik vienotas un vai tad draudzes locekļi cits citu tā ieredz? Un zinām, ka atbilde ir – nē. Vai tad viens mācītājs ar otru spēj patiesi un brālīgi sarunāties, vai konfesijas savā starpā prot brāļoties? Zinām, atbilde ir – nē. Bet es ceru – mēs jūtam, cik tas ir skandalozi, kristietim nedabiski un pret to Garu, ko vēlamies savās sirdīs nest. Un, ja saprotam, ka šīs plaisas ir nenormālas, ka tām nevajadzētu būt, tad mēs jau izjūtam šī Gara darbības sekas. Kas tad ir draudze? Draudze ir tā vieta, kur mēs gribam atvērties Dievam. *Mēs.* Kas tad ir šie mēs? Katrs no mums – tāds, kādi jau nu katrs esam. Draudzes nes to, kas cilvēcē ir viscēlākais un dižākais. Draudze nes mūsu cilvēka ideālu. Draudze nes arī visu to, kas ir saduļķots, izķēmts un nelaimīgs. Tā jau Jēzus aicināja – veselos un neveselos, aklos un redzīgos. Tāpēc arī mums nākas saprast, ka draudze un Baznīca nedrīkst šķirot cilvēkus. Tur jābūt vietai katram. Gan interesantajiem, gan garlaicīgajiem; tiem, kas ir izcili, un tiem, kas ir primitīvi. Tiem, kas savās dvēselēs ir samocīti, un tiem, kas ir laimīgi. Tas ir draudzes dižums, jo tā piedzima Vasarsvētkos, tad, kad nāca Svētais Gars, kā rakstīts *Apustuļu darbu grāmatā* – kā vētra, kā uguns liesmas, kas nesadedzina, bet iedvesmo tai pilnībai, uz kuŗu visi gribam iet. Āmen.

**No mācītāja Jura Čālīša
krājuma „Septiņi sprediķi” (apgāds „Klints”, 1997)**

LIELDIENU ZIEDOJUMI

Anonims – \$60; A. Ābele – \$200; D. Ābele – \$50; A. Avota – \$100; V.&J. Bangas – \$50; R.&G. Boršteini – \$25; E. Brauķe – \$25; A.&I. Briškas – \$200; Z. Cīrule – \$50; Z. Dumpe – \$50; S. Ērmane – \$25; D.&P. Freimaņi – \$75; L. Herona – \$50; K.&K. Kalēji – \$200; V. Ķeris – \$15; G.&L.&K. Lindes – \$200; P. Maldutis – \$40; M. Makpartlande (McPartland) – \$100; N. Mičule – \$25; K. Millers – \$50; S. Millere – \$50; T.&M. Paegles – \$300; D.&V. Pavlovski – \$100; N. Priedīte – \$50; P.&S. Purmaļi – \$50; V. Purmale – \$40; J.&K. Riekstiņi – \$50; J. Ripa – \$50; T.&E. Rūši – \$200; B. Šulca (Schultz) – \$150; S. Upeniece – \$50; D.&S. Vaļļi – \$100; A. Veisa – \$40; A.&V. Vītoli – \$100; F.&M. Volfi – \$200; A. Zeltiņa ar ģimeni – \$50; V. Žagars – \$50. (Šie ziedojumi saņemti līdz 2017. gada aprīlim.) Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku cūcinā” baznīcas priekšelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Draudzes 2016. gada darba pārskats pilnsapulcei

Pēdējais gads mūsu draudzes dzīvē bija notikumiem bagāts. 2016. gadā bijuši 23 dievkalpojumi Mācītājs Mārtiņš Rubenis no Denveras kalpoja astoņas reizes un arī turpināja kalpot Sandiego draudzei tajās nedēļas nogalēs. Mācītājs Aivars Ozoliņš viesojās pie mums vēl četras reizes, bet pavasarī paziņoja, ka viņam ir darba piedāvājums Filipīnās. Augustā rīkojām atvadu dievkalpojumu un kafiju ar kliņģeri, lai novēlētu Aivaram un Jutai laimīgu ceļu. Mācītāja Aivara Ozoliņa prombūtnes dēļ biežāk vajadzēja rīkot laju dievkalpojumus, pavisam kopā bijuši seši.

Pirms došanās uz LELBAs sēdi Sietlā marta sākumā mūsu draudzē viesojās prāvests Gunārs Lazdiņš, Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes dekāne Dr. Dace Balode un fakultātes profesors Dr. Valdis Tēraudkalns. Dr. D. Balode sacīja, ka fakultātei ļoti vajadzīgi mūsu ziedojumi, jo studentu skaits ir samazinājies.

Vairākas ģimenes bija paziņojušas prāvestei Dairai Cilnei par vēlēšanos 2016. gadā rīkot iesvētības. Mums bija jāvienojās, vai mūsu draudzē būtu iespēja apmācīt šos jauniešus bez mācītāja. Daira Cilne, Daina Ābele, Guna Jostsone un Tamāra Rūse uzņēmās jauniešus apmācīt un kalendārā ierakstīja mācību datumus.

Dāmu komitejas rīkotajās viras pusdienās ievāktie ziedojumi un draudzes atbalsts sagādāja iespēju sešiem jauniešiem iespēju apmeklēt iesvētāmo jauniešu saietu aprīlī Gaŗeŗeŗā. Maija beigās mūsu baznīcā iesvētīja desmit jaunieŗu. Vienu jauniŗu apmācīŗa un uzņēma Ziemeŗkalifornijas latvieŗu ev. lut. draudzē, bet viņu iesvētīŗa kopā ar jaunieŗiem Dienvidkalifornijā. Iesvētes dievkalpojumu vadīŗa prāveste Daira Cilne un diakone Rota Stone. Mūsu baznīcā sen nebija redzēti tik daudz viesu, kuŗi pasniedza puķes. Tas bija skaists notikums, un ceram ŗos jaunieŗus bieŗāk redzēt dievkalpojumos.

Mūsu draudzes tradicionālais rudens bazārs notika oktobŗa sākumā. Nākamās nedēļas nogalē bija LELBAs Rietumu apgabala konference Denverā, kuŗā piedalīŗās mūsu draudzes pārstāves Anna Ābele, Daina Ābele, Guna Jostsone, Dāvis Reins un Tamāra Rūse. Secināŗām, ka visās draudzēs ir līdzīgas grūtības un cerības pavairot draudzes locekļu skaitu. Adventa laikā notika Adventa svētbŗīdis, kuŗā piedalīŗās latvieŗu skolas audzēkņi Inŗrīdas Brugmanes Dŗenningas vadīŗbā dziedot un deklamēŗot.

Pateicamies par draudzes locekļu atbalstu un ikvienam, kas palīdz dāmu komitejas rīkotajās pusdienās vai laju dievkalpojumos.

Draudzes priekŗniece Tamāra Rūse

Draudzes pilnsapulcē 7. maijā piedalīŗās 16 draudzes locekļu. Valdes un padomes sastāvs paliek nemainīgs, vienīgi dāmu komitejas kasiere Vija Lāce veselības dēļ atteicās no sava amata. Pilnsapulces dalīŗbnieki nolēma apvienot dāmu komitejas un draudzes kases.

Priekŗniece Tamāra Rūse pateicās Vijai par viņas lielo darbu, un dāmu komitejas priekŗniece Liene Linde viņai pasniedza skaistu orchideju.

Laju dievkalpojuma dalīŗbnieki (no kr.): Tamāra Rūse, Guna Jostsone, Dace Dābola-Reimane, Pauls Berkolds, Andra Berkolda, Daina Ābele

No kr.: Edvīns Rūsis, Ilma Briŗka, Silvija Millere

**JŪLIJĀ DZIMUŠIE
DRAUDZES LOCEKĻI**

- 5. Zīle Dumpe
- 12. Pauls Berkolds
- 14. Guntis Linde
- 22. Daina Reimane
- 23. Ingrīda Sterna, Dace Taube
- 24. Diāna Zaķe
- 25. Kārlis Freimanis

**AUGUSTĀ DZIMUŠIE
DRAUDZES LOCEKĻI**

- 4. Dace Pavlovskā
- 5. Dzintra Janava
- 10. Rīta Ābele, Aleks Zaķis
- 11. Sabrīna Lapiņa
- 14. Namejs Beķeris
- 17. Gunārs Rēpiņš
- 18. Solveiga Ērmāne
- 21. Varis Kārklīņš
- 23. Evelīna Blāķe
- 25. Antons Švarcs
- 28. Valtrauta Simsona
- 30. Rota Boršteina

**SEPTEMBRĪ DZIMUŠIE
DRAUDZES LOCEKĻI**

- 1. Vilis Zaķis
- 2. Biruta Šulca (Schultz)
- 6. Edīte Brauķe
- 11. Džeims Sterns (James Stern)
- 14. Leonīds Ratermanis
- 17. Lāra Pence, Asja Ritmane
- 19. Maija Volfa (Wolf)
- 20. Luīze Gonja
- 21. Džeimija Giba (Jamie Gibas)
- 28. Dace Reimane

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

Draudzes padome

**Ja kāds izlaists, lūdzu ziņot Tamārai Rūsei
vai Dainai Ābelei**

ZIEDOJUMI

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

A. Ābele – \$100; T. Rūse – \$100

ARCHIBĪSKAPES FONDAM

T. Rūse – \$50; B. Šulca (Schultz) – \$50

REMONTIEM

A. Ābele – \$100, T. Rūse – \$100

Lieldienu brokastis izdevās lieliski! Jāpateicas Lienei Lindei un Dzidrai Freimanei un visām dāmām, kas klāja auksto galdu. Uz tā bija pasha, kliņģeris, sīpolu mizās krāsotss un pildītas olas, lasis un šķiņķis. Ko ēst netrūka! Paldies Aijai Zeltiņai, viņa rīkoja olu meklēšanu bērniem. Arī Lieldienu zaķis bija atnesis bērniem šokolādes olas!

Foto: Edgars Andersons

Pateicamies Astrai Moorai par sadarbību ar draudzi, rediģējot un ievietojot draudzes ziņas Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas biļetenā. Novēlam visu to labāko citā dzīves vietā un uzsākot jaunu dzīves posmu austrumu krastā. Paldies!

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Mācītājs **Mārtiņš Rubenis**

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123; tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

10. jūnijā 12.00 Tautas sēru dievkalpojums ar dievgaldu; pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere **Antra Priede Bergere**

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;

tālr.: 619-225-0817 Sūtīt draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Aīda Zilgalve, tālr.: 760-439-9847

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

b nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **a** nozīmē «IB abonents»;

s nozīmē «students»; **p** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIEREI

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs;
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF. un nosūtīt:
Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvidkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura